Lietuvos nacionalinė M.Mažvydo biblioteka

Alp(LL)2013

MŪSŲ PASTOGĖ

Eina nuo 1949 Australian Lithuanian Weekly Post Print Approved PP 255003/01774 Kaina – Price $1.50 2005.08.31 Nr. 34 (2953)

Kardinolo garbei – nauja moneta

Valstybės Dienos išvakarėse Lietuvos Bankas išleido sidabrinę 50 litų monetą, kurioje pavaizduotas šviesios atminties kardinolas Vincentas Sladkevičius. Dailininkas Giedrius Paulauskis monetos reverse (žiūr. nuotr. viršuje kairėje) pavaizdavo 2000 m. mirusio kardinolo portretą ir herbą. Monetos averse – stilizuotas Kristaus kančios ženklas, o briaunoje – dvasininko žodžiai "Gyvenkime gerumu ir viltimi".

Vytautas Doniela Lietuvos įvykių apžvalga

Tarėsi Prezidentas ir Premjeras

(ELTA). Prezidentas Valdas Adamkus rugpjūčio 23 d. su Premjeru Algirdu Brazausku aptarė būsimojo pusmečio Vyriausybės darbus, taip pat aktualias energetikos, žemės grąžinimo problemas.

Pasak A. Brazausko, Vyriausybė jau yra pateikusi Seimui apie šimtą įstatymų bei įstatymų pataisų, dar planuojama pateikti apie 100-140 teisės aktų.

Pasak Prezidento patarėjo Ramūno Vilpišausko, "Prezidentas norėtų įdiegti tokių pokalbių tradiciją, kai, prasidedant naujam pusmečiui ir planuojant svarbiausius valstybės institucijų darbus šalyje, būtų galima informuoti Prezidentą, pristatyti savo požiūrį".

Pasak R. Vilpišausko, bene vienas svarbiausių darbų, į kurį didžiulį dėmesį kreips ir Prezidentas V. Adamkus, - yra kitų metų biudžeto parengimas.

Su Premjeru Prezidentas taip pat pabrėžė ir būtinybę spręsti žemės grąžinimo problemas, nes ir jis pats yra užverstas negalinčių atgauti žemės nuosavybės žmonių skundais.

Vilnių judins "Sostinės dienos 2005"

Vilnius rengiasi vienam svarbiausių miesto kultūros renginių – rugsėjo pradžioje vyksiančiam tarptautiniam festivaliui "Sostinės dienos 2005".

"Šiais metais vilniečiai ir miesto svečiai atvirose miesto erdvėse galės mėgautis įvairiausio žanro renginiais. Ypatingai smarkų ir smagų miestietišką šurmulį bus galima pajusti vis gražėjančiame Gedimino prospekte", - sakė "Vilniaus festivaliai" generalinis direktorius Remigijus Merkelys.

Po trijų dienų įvairiausios programos, paskutiniame festivalio koncerte "Senieji Vilniaus stogai" skambės gražiausios visų laikų dainos apie Vilnių, miesto padangę nušvies šventiniai "Sostinės dienų" uždarymo fejerverkai.

"Sostinės dienos" organizuojamos kasmet nuo 1993-ųjų. Nuo 2004 metų festivalį organizuoja Vilniaus miesto savivaldybės įsteigta viešoji įstaiga "Vilniaus festivaliai".

Daugiau pinigų mokykloms

(ELTA). Rugsėjo 1-ąją į mokyklas susirinks apie pusė milijono moksleivių. Jų ugdymui skirtas mokinio krepšelis nuo rudens padidės beveik šimtu litų ir sieks 1802 litus.

Kaip sakė švietimo ir mokslo ministras Remigijus Motuzas, mokyklos bus geriau nei pernai aprūpintos vadovėliais ir mokymo priemonėmis. Vaikus į pamokas vežios beveik 290 tam skirtų mašinų, nors jų poreikis – dvigubai didesnis.

Tūkstantį klasių numatoma aprūpinti naujais baldais. Ministras pabrėžė, kad modernūs, įvairaus amžiaus vaikams lengvai pritaikomi suolai, mokytojams skirti baldai ir mokyklinės lentos centralizuotai perkami pirmą kartą. Iki ateinančios vasaros ministerija mokykloms žada perduoti dar pora tūkstančių modernių mokyklinių baldų komplektų.

Prieš naujuosius mokslo metus moksleivių tėvams patariama neskubėti pirkti vadovėlių. Ministro teigimu, kai kurias pasirenkamųjų dalykų knygas gali tekti įsigyti tik paskutiniųjų klasių moksleiviams.

Ministro teigimu, nuo rugsėjo už darbą pedagogai gaus didesnį atlygį. Mokyklų vadovų darbo užmokestis kils iki 500 litų, mokytojų didės po 60-70 litų. Ministerijos duomenimis, iki šiol vidutinis mokytojų darbo užmokestis siekė 1,300 litų.

Nukelta į 2 psl.

Lietuva naujoje sąjungoje?

Rugpjūčio 18 ir 19 dienomis Kryme susitiko Ukrainos, Gruzijos, Lenkijos ir Lietuvos prezidentai. Tarp kitų darbų, jie aptarė naujos valstybių sąjungos įkūrimą, kuri vadintųsi "Demokratinio pasirinkimo bendrija" (DPB).

Ukraina, Gruzija, Lenkija ir Lietuva pradėjo tiesti Rusiją aplenkiantį koridorių Kaspijos naftai į Europą transportuoti – taip Maskvos žiniasklaida po to plačiai komentavo šių vadovų derybas.

Maskvos dienraštis "Gazeta" reiškia nuomonę, kad "ši organizacija turi tapti atsvaru Rusijai posovietinėje erdvėje". Kitas aljanso tikslas, teigia leidinys, bus nutiesti koridorių, kuriuo, aplenkiant Rusiją, nafta iš Kaspijos jūros baseino bus tiekiama į Europą.

"Gazeta" prognozuoja, kad "atsakydama į tai Maskva tikriausiai norės stiprinti ryšius su savo paskutiniais ištikimais sąjungininkais – Baltarusija, Uzbekistanu, Kazachstanu ir Armėnija".

Savo ruožtu vyriausybinis laikraštis "Rossijskaja gazeta" pabrėžia, kad forumas Kryme buvo "alternatyvios Nepriklausomų Valstybių Sandraugos" kūrimo įžanga. "Kijevas ir Tbilisis buvo organizacijos, pavadintos DPB, kūrimo iniciatoriai. Iš visko sprendžiant, Varšuva ir Vilnius atliko ideologinių, o gal ir finansinių projekto rėmėjų vaidmenį", - teigia dienraštis.

Tuo tarpu "Kommersant" konstatuoja, kad "kuriamos organizacijos tikslai jau aiškūs". "Spalį įvyks Azerbaidžano parlamento rinkimai, o gruodį – Kazachstano prezidento rinkimai. Abi valstybės atstovauja Kaspijos baseinui, minimam deklaracijoje dėl DPB įkūrimo. Jeigu šiose dviejose šalyse per rinkimus bus realizuotas revoliucinis scenarijus, kaip Gruzijoje ir Ukrainoje, tai DPB taps svarbiu žaidėju politinėje arenoje", - rašo dienraštis.

"Kommersant" nuomone, "svarbiausias DPB blizgesys, be demokratinio veiksnio, kuris taip imponuoja Vakarams, bus Kaspijos nafta". "Šansai įgyvendinti šį scenarijų yra dideli", - pažymi Maskvos laikraštis.

Dienraštis "Izvestija" rašo, kad naujo geopolitinio aljanso įkūrimo ideologas yra V. Juščenka. "Ukraina pamažu tampa savarankišku jėgos centru posovietinėje erdvėje", - mano leidinys. "Neseniai Kryme įvykęs keturių šalių viršūnių susitikimas davė pradžią naujam regioniniam blokui, kurio įkūrimo padarinius Maskva dar turės įvertinti", - pabrėžia "Izvestija". **LGITIC**

Lietuva bandys susigrąžinti mokslininkus ir studentus

Penkerių metų sukaktį minintis Užsienio lietuvių rėmimo centras globos ne tik užsienyje mokyklas baigusius ir norinčius Lietuvoje studijuoti tautiečius, bet ir svetur dirbančius Lietuvos mokslininkus. "Susigrąžinti užsienyje dirbančius mokslininkus ir jų patirtį – strateginis Lietuvos interesas. Mūsų tikslas – padėti šiuo metu užsienyje studijuojantiems arba dirbantiems mokslinį darbą palaikyti ryšius su Lietuvos mokslininkais, talkinti ieškantiems galimybių tęsti karjerą Lietuvos mokslo centruose", - sakė centro direktorius Tomas Žalandauskas. Mokslininkų stažuotėms iš Europos Sąjungos (ES) struktūrinių fondų tikimasi gauti 1.5 mln. litų. Juos planuojama panaudoti pakviestųjų kelis mėnesius padirbėti Lietuvos aukštosiose mokyklose, tyrimų institutuose ar aukštųjų technologijų įmonėse, pragyvenimo išlaidoms apmokėti.

2000 metų rugpjūtį įkurtas Užsienio lietuvių rėmimo centras iki šiol rėmė tik svetur mokyklas baigusius ir norinčius Lietuvoje studijuoti jaunuolius. "Steigdami jį norėjome, kad baigusieji Punsko, Seinų, kitas lietuviškas mokyklas turėtų galimybę studijuoti ne tik Kijeve, Maskvoje, bet ir Lietuvoje, o baigę studijas pasiliktų dirbti Tėvynėje", - spaudos konferencijoje sakė Pasaulio Lietuvių Bendruomenės atstovas Lietuvoje Gabrielius Žemkalnis.

Nuo centro gyvavimo pradžios parama buvo suteikta 227 jaunuoliams. Didžioji dauguma jų – mokyklas baigę Lenkijoje, Baltarusijoje ir Rusijoje, tačiau yra buvę ir iš egzotiškų šalių, pavyzdžiui, Urugvajus.

Dauguma užsienio lietuvių vaikų rinkosi studijas Vilniaus universitete, Vilniaus Pedagoginiame universitete ir Vilniaus Gedimino technikos universitete, kiek mažiau – Vytauto Didžiojo ir Kauno Medicinos universitetuose, kolegijose.

Paremti visus Lietuvos piliečius, norinčius studijuoti gimtinėje, nepakaktų lėšų. Šiuo metu centro metinis biudžetas – apie 300,000 litų, iš jų rėmėjų lėšos sudaro tik nedidelę dalį, 2-3,000 litų.

T. Žalandauskas įsitikinęs, kad norinčių paremti užsienyje gyvenančių jaunuolių studijas Lietuvoje yra ir daugiau, tačiau žmonės dar mažai žino apie tokią galimybę ir Užsienio Lietuvių rėmimo centro veiklą.

Informacija apie pagalbą užsienyje gyvenantiems Lietuvos piliečiams nuo šiol bus prieinama visiems. Tam pasitarnaus naujas Užsienio lietuvių rėmimo centro tinklalapis **www.ulrc.lt.** **LGITIC**

"Mūsų Pastogės" skaitytojų dėmesiui

Pranešame mieliems "Mūsų Pastogės" skaitytojams, kad taupymo sumetimais **rugsėjo 14 dieną laikraštis neišeis**. Sekantis "M.P." numeris Nr. 36-37 išeis trečiadienį, **rugsėjo 21 dieną.**

"M.P." Redakcija ir LB Spaudos Sąjunga

Vytautas Patašius — Trumpai iš visur

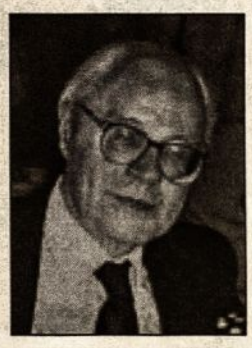

♦ Buvęs komunistinės Lenkijos vyriausybės lyderis Wojciech Jaruzelski viešai atsiprašė Čekijos ir Slovakijos Respublikų už Lenkijos vaidmenį padedant Sovietų Sąjungai užgniaužti "Prahos pavasarį" 1968 metų rugpjūčio mėnesį. Lenkijos kariuomenė dalyvavo rugpjūčio 20 d. prasidėjusioje Čekoslovakijos okupacijoje. Tuo metu generolas Jaruzelskis buvo Lenkijos gynybos ministras.

♦ Rugpjūčio 23 d. parlamento rūmuose Canberroje Australijos ministras pirmininkas John Howard susitiko su 13 Australijos musulmonų lyderių aptarti Islamo ekstremistų grėsmę Australijos saugumui. Dvi valandas trukusiuose pasitarimuose dalyvavo ir keletas kitų Australijos ministrų bei ASIO generalinis direktorius Paul O'Sullivan.

♦ Rugpjūčio 24 d. Papua Naujosios Gvinėjos vyriausybė priėmė Australijos kompromisinį siūlymą padėti atstatyti tvarką krašte. Australija nusiųs 30 policininkų į PNG apmokyti vietinius policininkus bei paliks ten 43 patarėjus įvairiose ministerijose. Pirminis Australijos siūlymas pasiųsti į PNG 230 policininkų sužlugo, kai PNG parlamentas atsisakė priimti konstitucines pataisas, užtikrinant australų policininkams neliečiamybę prieš PNG įstatymus.

♦ Rugpjūčio 24 d. Izraelio kariuomenė ir policija užbaigė priverstinę naujakurių evakuaciją iš Gazos ruožo ir iš keturių sodybų kompleksų Vakariniame Krante. Kariuomenė dar pasiliks tuščiose sodybose apie mėnesį laiko, prieš perduodama jas palestiniečių valdžios organams.

♦ Vos pasibaigus Gazos ruožo naujakurių evakuacijai, prasidėjo pavieniai susidūrimai tarp Izraelio ir palestiniečių. Rugpjūčio 25 d. Izraelio kariuomenė krėtė Tulkarm palestiniečių pabėgėlių stovyklą, ieškodami įtariamų ekstremistų. Kratos metu įvyko susišaudymas, per kurį nukauti 5 palestiniečiai. Abi pusės kaltina priešininkus iššovus pirmąjį šūvį.

♦ JAV išreiškė savo nepasitenkinimą, kad tuo metu, kai buvo evakuojamas Gazos ruožas, Izraelis konfiskavo palestiniečių žemės plotus į rytus nuo Jeruzalės, kad galėtų pratęsti savo "saugumo sieną", įtraukiant Maale Adumim naujakurių sodybas į apsaugotą zoną. Vakarinis Krantas tuo beveik perkertamas pusiau, gi arabų apgyventa rytinė Jeruzalės dalis bus visiškai atkirsta nuo Vakarinio Kranto.

♦ Australijos muitinė ir policija sutrukdė bandymą įvežti 72 milijonų dolerių vertės efadrino, naudojamo "ekstazės" narkotikų gamybai. Į Sydnėjaus uostą iš Vietnamo atplaukusiame laive apie 400 kg efadrino miltelių buvo suslėgti ir įvežami kaip mažų statulėlių pjedestalai. Rugpjūčio 27 d. keturi suimti asmenys korėjietiškomis pavardėmis atsidūrė teismo salėje, vėliau buvo suimtas dar vienas asmuo.

♦ Rugpjūčio 28 d. Izraelyje prie Beersheba autobusų stoties susisprogdino palestinietis, sunkiai sužeisdamas du jį sulaikiusius sargybinius. Palestiniečių vyriausybė pasmerkė šį išpuolį.

♦ Rugpjūčio viduryje prasidėjusios audros ir smarkus lietus sukėlė potvynius Šveicarijoje, Vokietijoje, Slovėnijoje, Kroatijoje ir Rumunijoje. Rumunijoje žuvo 31 žmogus, kitur Europoje – dar 11. Tuo pat metu Portugalijoje ir Ispanijoje siautė didžiausi gaisrai, irgi pareikalavę daug žmonių aukų. Uraganas "Katrina" nusiaubė Floridą, užmušdamas 7 žmones. ❑

Lietuvos įvykių apžvalga

Atkelta iš 1 psl.

Mokyklų vadovai vidutiniškai uždirbo 20-30 litų daugiau. Tačiau aukščiausią ir žemiausią vadybinę kategoriją turinčių mokyklų vadovų darbo užmokestis skyrėsi net 70%.

2005-2006 mokslo metus Švietimo ir mokslo ministerija paskelbė Draugiškos mokyklos metais. "Vertybės traukiasi iš mokyklos gyvenimo", - visus mokslo metus truksiančios akcijos "Draugiška mokykla" reikalingumą aiškino ministras. "Ne paslaptis, kad mokykloje vaikai skriaudžia bendraamžius, nesaugūs jaučiasi ir mokytojai". Pagrindinis projekto "Draugiška mokykla" tikslas bus skatinti pagarbesnius mokinių ir mokytojų santykius ir kartu visos švietimo sistemos grandžių dialogiškumą.

Padidės gydytojų ir slaugytojų atlyginimas

Nuo lapkričio maždaug penktadaliu didės gydytojų ir slaugytojų darbo užmokestis - pranešė Sveikatos apsaugos ministerija. Antrąjį atlyginimų kėlimo etapą aptarę tarybos nariai pabrėžė būtinumą didesnį dėmesį skirti sveikatos paslaugų prieinamumo ir kokybės gerinimui, siekiant realių paslaugų įkainių, medikų darbo krūvio mažinimo ir subalansavimo.

Iki gegužės mėnesio 50% pakelti darbo užmokestį medikams ir slaugytojams reikalavo medikų profesinės sąjungos. Tačiau gegužės viduryje planuotas medikų streikas buvo atidėtas iki spalio.

Gegužės 3 dieną pasirašytame Vyriausybės, Seimo, medikų ir pacientų atstovų susitarime įsipareigota siekti, kad 50% darbo užmokestis gydytojams ir slaugytojams padidėtų iki 2006 metų spalio 30 dienos. Susitarimą pasirašė ir streiko organizatoriai.

Kaip Eltai sakė Lietuvos gydytojų sąjungos prezidentas Liutauras Labanauskas, 2006 metais profesinės medikų sąjungos gydytojų ir slaugytojų algas reikalaus didinti dar 30%.

Kad būtų to pasiekta, 2006 metais medikų darbo užmokesčiui papildomai įsipareigota skirti 210 milijonų litų, o 2007 ir 2008 metais jį didinti dar po 20%.

Širšių ir vapsvų agresija

Lietuvoje vien rugpjūčio 14 d. ugniagesiai keturis kartus vyko pas gyventojus gelbėti juos nuo agresyvių širšių ir vapsvų.

Širšių lizdus naikinantiems ugniagesiams teko net apsivilkti specialius kostiumus ir užsidėti kvėpavimo aparatus. Taip teko kovoti su agresyviais vabzdžiais Rokiškio Tyzenhauzo alėjoje esančiame administracijos pastate, kur jie buvo surinkti į plastikinį maišą. Panašiai vyko ir Vilniuje.

Aplinkos ministerijos specialistas Jonas Augustauskas Eltai sakė, kad vapsvų ir širšių agresiją nemaža dalimi sukelia ir šiemet neįprastai karšti orai. Jis sakė, kad daug vapsvų sunaikina plėšrieji paukščiai – vapsvaėdžiai, o pačios vapsvos naikina muses. Beje, vadinamosios popierinės vapsvos "išrado" popierių savo lizdams sukti, žaliavai dabar naudodamos supuvusią medieną. Tačiau vapsvų įgėlimai gali būti pavojingi, ypač alergiškiems žmonėms. Šiemet nuo širšių įgėlimo žuvo vienas žmogus.

Rengiant apžvalgą naudotasi Lietuvos spauda, ELTA, BNS, LGITIC ir "Bernardinai".

Didysis Vilniaus Seimas – bus ekrane?

ELTA). Lituanistikos tradicijų ir paveldo įprasminimo komisija, minėdama Didžiojo Vilniaus Seimo 100-mečio sukaktį, skelbia scenarijaus konkursą dokumentiniam filmui apie lietuvių tautos suvažiavimą 1905 m. sukurti.

Filme turėtų visapusiškai ir nuosekliai atsispindėti Didžiojo Vilniaus Seimo sušaukimo prasmė, šio įvykio pagrindinių sumanytojų tikslai, taip pat renginio aplinkybės, parodomos vadovaujantis paskelbtais mokslo darbais.

Filmo scenarijuje turėtų būti numatyta patrauklia, gyvybinga forma pristatyti suvažiavimo iniciatorius, organizatorius ir dalyvius, istorinį kontekstą, politinės kultūros formavimąsi po spaudos atgavimo. Komisija norėtų filme matyti, kaip šis įvykis paryškino tautos konfliktą su caro režimu ir kokios įtakos turėjo lietuvių tautos politinių tikslų įteisinimui Lietuvos valstybingumo atkūrimo raidoje.

Lituanistikos tradicijų ir paveldo įprasminimo komisijos teigimu, filme vertėtų naudoti tiek tyrinėtą, taip pat ir mažai tyrinėtą išlikusią praėjusio amžiaus pradžios istorinę medžiagą iš Lietuvos ir kitų valstybių archyvų.

Filmas, kurio trukmė iki 30 min., turi būti sukurtas iki 2005 m. gruodžio mėnesio.

Lietuvos moterys surengė suvažiavimą

Vilniuje surengtas IV Lietuvos moterų suvažiavimas, kurio programoje – ne tik diskusijos apie moterų bendruomenės problemas, bet ir idėjų mugė, operos premjera, dailininkių paroda bei mokslininkių konferencija.

Pagrindiniu suvažiavimo renginiu tapo rugpjūčio 27 dieną Vilniaus Gedimino prospekte vykusi moterų organizacijų idėjų mugė ir konferencija. Sostinės Savivaldybės aikštėje vyko eitynės ir finalinis koncertas, o Vilniaus universiteto Skargos kieme įvyko kompozitorės Audronės Žigaitytės operos "Praregėjimas" premjera. Tuo pačiu metu vyko Lietuvos moterų dailininkių paroda ir Lietuvos mokslininkių konferencija.

Kiekvienas regionas suvažiavime pristatė ataskaitą apie moterų pažangą per 15 nepriklausomybės metų tokiomis temomis: skurdas, švietimas ir lavinimas, smurtas, sveikata, ekonomika, instituciniai mechanizmai, sprendimų priėmimas, žmogaus teisės, visuomenės informavimo priemonės, mergaitė, aplinka, instituciniai ir finansiniai susitarimai.

Suvažiavime dalyvavo apie 2,000 delegačių – labiausiai nusipelniusių moterų judėjimui regionuose. Renginyje lankėsi ir Europos Sąjungos pareigūnai, Šiaurės šalių Ministrų Tarybos atstovai, diplomatai, kiti svečiai.

Rengiantis suvažiavimui, nuo balandžio vyko regioninės konferencijos, kuriose buvo detaliai nagrinėta kiekvienos apskrities moterų padėtis pagal Lietuvos prisiimtus įsipareigojimus Jungtinėms Tautoms Beidžingo konferencijos plotmėje.

Tūkstančių delegačių sulaukiantys moterų suvažiavimai – unikali Lietuvos tradicija, prasidėjusi 1907 metais, kai įvyko pirmasis visos Lietuvos moterų suvažiavimas.

Suvažiavimo globėjais buvo pakviesti Premjeras Algirdas Brazauskas ir jo žmona Kristina. ❑

Vėl K. Prunskienės ("Šatrijos") byla

Aukščiausiojo teismo (AT) Civilinių bylų kolegija 1992 m. rugsėjo 14 d. savo sprendimu patvirtino, kad K.D.Prunskienė „sąmoningai bendradarbiavo su KGB". Tačiau 2003 m. gegužės 15 d. Vilniaus apygardos teismas (VAT) uždarame posėdyje nusprendė panaikinti AT sprendimą ir atmetė faktą, kad K.D.Prunskienė bendradarbiavo su KGB. Nors VAT nagrinėtos bylos medžiaga yra nevieša, ši kontroversiška byla šiuo metu vėl keliauja iš rankų į rankas. Dabar ją komentavo Nepriklausomybės Akto signataras, Atkuriamojo Seimo laikinosios tyrimo komisijos KGB veiklai ištirti pirmininko pavaduotojas, advokatas Kazimieras Motieka.

K. Motieka teigė:" Tas slaptumas man atrodo labai dirbtinis. Tokį slaptumą būčiau supratęs 1992 metais, tačiau tada ši byla buvo nagrinėjama viešame posėdyje. Su visa bylos medžiaga galėjo susipažinti ir pati K.D.Prunskienė. Ji net priežiūros tvarka nuosprendį galėjo apskųsti AT pirmininkui, tačiau tokia teise nepasinaudojo.

Dėl naujai atsiradusių aplinkybių ji kreipėsi į kitą teismą po dešimties metų. Kokios gi tos „naujos aplinkybės"? Kol posėdžiai buvo vieši, aš juose dalyvavau ir supratau, kad K.D.Prunskienės pareiškimas paremtas tuo, kad esą jos pasižadėjimas dėl bendradarbiavimo su KGB yra falsifikuotas. Tačiau šis klausimas jau išspręstas 1992-aisiais, nes tuo metu padaryta ne viena, o kelios ekspertizės: rašysenos, popieriaus, rašalo ir pan. Nebuvo jokios kalbos apie galimus falsifikavimus.

Viena papildomų ir esminių aplinkybių buvo ir ta, kad raštas, kuris įvardijamas kaip pasižadėjimas bendradarbiauti su KGB, niekada nebuvo kokių nors įstaigų žinioje, o buvo gautas iš fizinių asmenų. Ir kur tas raštas yra laikomas dabar?

Žinau, kad šis dokumentas saugomas valstybinės institucijös. Keista, kad iki šiol kalbama, esą jis atsiradęs vos ne iš kažkokio pogrindžio. Jis buvo Atkuriamojo Seimo laikinosios komisijos žinioje. Jį, kaip ir kitus dokumentus, gavome iš KGB archyvų.

(...) Man susidaro įspūdis, kad dabartiniai Liustracijos komisijos atskleisti bendradarbiavimo su KGB faktai paremti kur kas mažesniais įrodymais negu K.D.Prunskienės atveju", - teigė K. Motieka.

(Pagal "Extra")

Prof. Landsbergis apie Čiurlionį Japonijoje

Europos Parlamento (EP) narys profesorius Vytautas Landsbergis kartu su Mikalojaus Konstantino Čiurlionio kvartetu vieši Japonijoje, pasaulinėje parodoje "Expo-2005".

Viešnagės metu prof. Vytautas Landsbergis dalyvauja kompozitoriui M. K. Čiurlioniui paminėti skirtuose renginiuose Nagoya bei Tokyo, kuriuose pristato Lietuvą, M. K. Čiurlionį ir jo kūrybą, M. K. Čiurlionio kvartetą.

Japonijos akademinei visuomenei prof. Vytautas Landsbergis skaitys paskaitą apie Lietuvą Europos Sąjungoje, dalyvaus M. K. Čiurlionio reprodukcijų parodos atidaryme, Čiurlionio kvarteto koncertuose.

Šiais metais pažymimos 130-osios kompozitoriaus M. K. Čiurlionio gimimo metinės. Profesorius V. Landsbergis yra meno, muzikos ir kultūros istorikas, savo knygose gvildenantis M. K. Čiurlionio kūrybą. Jis taip pat yra M. K. Čiurlionio draugijos pirmininkas.

LGITIC

Bendruomenės baruose

ALB Melbourno Apylinkė

Metinis susirinkimas

Šiemet metinis susirinkimas įvyko liepos 25 dieną, kaip visada Lietuvių Namuose. Per pastaruosius metus Melbourno lietuviškoji veikla buvo tikrai gyva. Daug įvairumo įnešė sėkmingai vykusios Australijos Lietuvių Dienos, bet netrūko ir kitokių renginių.

Visa tai atsispindėjo pranešimuose, kuriuos padarė ALB Melbourno Apylinkės pirmininkas Andrius Vaitiekūnas, narė kultūros reikalams Birutė Prašmutaitė ir iždininkas Dennis Gaylard.

Valdybos pirmininkas pirmiausiai išreiškė padėką Australijos Lietuvių Dienų Organizaciniam Komitetui, nes įprastinė visų Australijos lietuvių šventė buvo surengta puikiai ir sutraukė gausų dalyvių skaičių – daug jų suvažiavo iš kitų miestų bei mažesnių vietovių. Pirmininkas pabrėžė, kad Lietuvių Dienos ne tik pagyvina organizacijų veiklą, bet sustiprina ir pavienių asmenų tautinę sąmonę. Ta proga, pirmininkas palinkėjo sėkmės Geelongui, kur įvyks sekančios Lietuvių Dienos.

Atsikreipdamas į "grynai vietinę veiklą", pirmininkas konstatavo, kad Melbourne lietuviškos organizacijos yra gyvybingos ir stengiasi į savo veiklą įtraukti asmenų, kurie kitaip gal liktų nuošaliau. Kaip jis sakė, džiaugiamės ir kiekvieno naujo lietuvio įstojimu į bendruomenės šeimą. Pirmininkas padėkojo klebonui kun. Algirdui Šimkui už sielovados darbą Apylinkėje, abiems Australijos laikraščiams ("Tėviškės Aidams" ir "Mūsų Pastogei") už pranešimų spausdinimą, o taip pat ir veiklos reportažų autorėms – Aliutei Karazijienei, Vilčiai Kružienei, Marijai Geštautienei, Eglei Rudzinskaitei ir Elvyrai Šurnienei.

Prisimindamas nesenus renginius, pirmininkas padėkojo Melbourno Pensininkų Sąjungai, kuri – pagal naujai kuriamą tradiciją – pati visai Apylinkei suruošė puikų Valstybės Šventės minėjimą. Dėkingas buvo pirmininkas ir "revizoriams" (Algirdui Šimkui ir Edvardui Marganavičiui) už finansinių aspektų peržiūrą. Išskirtinai pirmininkas padėkojo Daliai Antanaitienei ir Birutei Prašmutaitei už jų nenuilstantį rūpestį lietuviškų tradicijų puoselėjime – Daliai už meilę jaunimui, kuriant ir vadovaujant tautinių šokių grupėms, Birutei – už meilę lietuviškoms dainoms bei "Dainos Sambūriui".

Po pirmininko pranešimo sekė kiti pranešimai ir reikalai (*Tikimės apie juos spausdinti vėliau. **Red.**).* Iždininkas savo detaliame raporte pranešė, kad per metus Valdyba pajamų turėjo $5,816.08, vadinasi virš $3,000 daugiau nei pernai. Tačiau dėl įvairių renginių (įskaitant Lietuvių Dienas) išlaidų irgi buvo daug, tad metai buvo užbaigti su $1,014.41 nuostoliu. **Kor.**

*(Pilną iždininko pranešimą spausdiname žemiau. **Red.**)*

ALB Melbourno Apylinkės Valdyba (2004-2005 m.). Nuotraukoje stovi iš kairės: Paulius Petraitis (sekretorius), Dennis Gaylard (iždininkas), Žydrūnas Strazdauskas (vicepirmininkas), sėdi iš kairės: Birutė Prašmutaitė (narė kultūros reikalams) ir Andrius Vaitiekūnas (pirmininkas). Nuotr. Lolitos Kalėdos

Treasurer's Report

The Australian Lithuanian Community in Melbourne Association Incorporated showed an operating deficit of $1,014.41 for the 2004-2005 financial year.

Total income was $5,816.08, up from $3,144.21 in 2003-2004.

The single largest source of income was a $2,000 distribution from the Australian Lithuanian Days Committee and we are very grateful for their support. The next largest source of income was from Government grants with $1,650 received from the Department of Victorian Communities.

Substantial income was also generated from functions and raffles. After expenses, those activities generated approximately $500 combined profit.

Total expenditure also increased, up from $3,092.90 in 2003-2004 to $6,830.49 this year. This unusually high level of expenditure can be attributed to a couple of significant activities supported by the Committee.

The first of those was, of course, the holding of the Australian Lithuanian Days in Melbourne at Christmas. More than $4,000 of the expended funds went to building renovations, replacing the piano, and other activities and contributions that probably wouldn't have taken place during the year otherwise.

The other significant event was the Year of Lithuanian Literature in 2004. Almost $1,000 was spent on the writing competition and buying books to mark the year.

There have, of course, been a number of transactions since the end of the financial year that do not form part of the 2004-2005 accounts. Significant among them is a $1,500 administrative support grant from the Victorian Multicultural Commission.

I would like to thank the Melbourne Community for trusting me to be with a position on the Association Committee. I hope that I have repaid that trust appropriately.

I would also like to thank all the other Committee Members who have served over the last two years for trusting me with the very important task of managing the finances. It has only been with their help that I am able to report that the Association finances remain in a strong position.

Dennis Gaylard,
Treasurer, ALB Melbourne,
30 July 2005

Sydnėjaus Apylinkės tautiečiams

Iš anksto pranešame, kad šių metų **spalio 9 dieną (sekmadienį), 2 val. p.p., Sydnėjaus Lietuvių Klubo patalpose** (žemutinėje salėje) šaukiamas

ALB Sydnėjaus Apylinkės metinis susirinkimas

Pakartotinai pabrėžiama, kad tik finansiniai Bendruomenės nariai turės teisę kandidatuoti ir būti renkami į Apylinkės Organus (Valdybą bei Kontrolės Komisiją). Ta pati taisyklė taikoma ir jų siūlytojams, rėmėjams bei rinkėjams.

Tiek nario (solidarumo) mokestis, tiek ir kandidatų siūlymai bus priimami tą pačią dieną jau nuo 1 val. p.p., tuo palengvinant sudaryti pilną, teisėtą narių sąrašą prieš susirinkimo pradžią.

Lauksime gausaus dalyvavimo.

ALB Sydnėjaus Apylinkės Valdyba

AL Fondo informacija

Praėjusiame Australijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos suvažiavime buvo iškelta mintis, kaip nors paskatinti jaunimą mokytis lietuvių kalbą iki gimnazijos baigimo lygio. Nes buvo pranešta, kad nesant pakankamo mokinių skaičiaus, lietuvių kalbos pripažinimas brandos atestate bus nutrauktas. Iš įvairių pasitarimų su eile asmenų, turinčių patirties šioje srityje, ALF Valdyba neabejoja, kad šioje srityje būtinai reikia kaip nors paskatinti jaunimą. Todėl Valdyba nutarė, kad kiekvienam mokiniui, sėkmingai išlaikiusiam lietuvių kalbos egzaminus gimnazijos baigimo lygyje, skirti paskatinimo premiją. Šiais metais premijos dydis yra $250. Manome, kad šios premijos gavėjai taip pat turėjo patenkinamai lankyti pamokas. Šiuo reikalu bus galutinai susitarta su mokytojais. Fondo Valdyba prašo mokytojus kiek įmanoma anksčiau pranešti pavardes mokinių, kuriems šios premijos turėtų būti įteiktos. Manome, kad tai turėtų būti atlikta per Vasario 16-osios minėjimus. Pranešimai turėtų būti siunčiami Fondo sekretorei adresu: **P. O. Box 11, North Melbourne, Vic. 3051.**

Ta pačia proga pranešame, kad Fondo metinis narių susirinkimas **įvyks rugsėjo 18 dieną (sekmadienį), 1.30 val. Melbourno Lietuvių Namuose**. Į susirinkimą kviečiame visus, kurie domisi Fondo veikla. Fondas tarnauja visai Australijos Lietuvių Bendruomenei, todėl Valdyba nori išgirsti kiek įmanoma daugiau pasisakymų, idėjų bei nuomonių Fondo veiklos linkme. Tačiau turiu atkreipti dėmesį, kad Fondo Statutas balsavimo teisę duoda tiktai Fondo nariams.

Taip pat atkreipiu dėmesį, kad yra narių, kurie pakeitė savo adresus ir Fondo Valdybos siunčiami metinio susirinkimo pranešimai su apyskaitomis yra grąžinami atgal. Prašome šiuos narius pranešti savo naujus adresus, nes jūs ne tik negaunate pranešimų, bet jie yra ir beprasmiškai sintinėjami, o tai sudaro nedideles, bet nereikalingas išlaidas.

Algirdas Šimkus,
ALF pirmininkas

Sydnėjaus Apylinkė ir jos "turtai"

Kadaise girdėjau išsireiškimą "iš tuščio puodo sriubos nesemsi". Šį posakį galima lengvai pritaikyti ir Sydnėjaus Apylinkės Valdybai. Aiškesnį vaizdą susidarysime pažvelgę į realybę.

Kaip minėjau ankstyvesniame straipsnyje ("M.P." nr. 33), Sydnėjaus Apylinkę sudaro 79 finansiniai nariai, t.y. nariai, susimokėję solidarumo mokestį (Australijos lietuvio mokestį), kaip nustatyta pagal Statutą. Šiuo metu mokestis siekia $5 per metus. Taigi, surinkta $395.

Remiantis Statuto 65 paragrafu, "ALB solidarumo įnašas ir aukos paskirstomi: Apylinkės reikalams – 40%, Krašto Valdybos reikalams – 40%, PLB Valdybos reikalams – 20%.". Taigi, Apylinkės Valdybai telieka $158 per metus.

Dėka aukų iš kai kurių tautiečių, ši suma šiek tiek padidėjo, bet toli gražu nepasiekia sumos, reikalingos padengti susidariusias išlaidas, nekalbant jau apie bet kokią finansinę paramą lietuviškai veiklai. (Pavyzdys: draudimas, vadinamas Public Liability Insurance, siekia $1265 per metus.)

Santaupos, sukauptos per eilę metų, smarkiai "garuoja" – bus prieita prie to, kad "aruodas bus visiškai tuščias". Dabartinė Sydnėjaus Apylinkės Valdyba bandė išlaidas sumažinti iki minimumo, netgi padengdama dalį tokių išlaidų iš "asmeninių kišenių".

Padėtis, nors nėra galutinai kritiška, bet verta apgalvojimo. Artėja metinis susirinkimas – tautiečiai turės gerą progą šį klausimą gvildenti ir išrišti problemą konkrečiais pasiūlymais.

Prisiminkime, kad stodami petys petin, bendromis jėgomis "ir kalnus nuversime".

Teodoras J. Rotcas

Padėka

Lietuvių Bendruomenės Spaudos Sąjungos Valdyba nuoširdžiai dėkoja savo nuolatiniam rėmėjui – Canberros Lietuvių Bendruomenės Sąjungos Valdybai, už $1000 auką "Mūsų Pastogei".

VytautaPatašius
LB Spaudos Sąjungos Valdybos pirmininkas

Lietuva iš arti

Kaip malonu...

Isolda Poželaitė - Davis AM

Tikrai malonu pasidalinti su skaitytojais žiniomis apie gerus poslinkius Lietuvoje. Rašo prof. A.P.L. iš Kauno, dalyvaujantis mokslinėse konferencijose užsienyje. Iš profesijos mokslininkas, abiem kojom tvirtai stovintis ant gimtinės žemės, bet netrūkstantis ir sielos polėkių, kaip skaitytojai įsitikins perskaitę jo laišką:

"Kauno pilies apsauginiame griovyje, kuris Vytauto laikais buvo pilnas vandens, o dabar jame ir šlaituose sėdėję keli tūkstančiai žiūrovų klausėsi Operetės festivalio įspūdingo koncerto. Koncerte dalyvavo dainininkai iš Šveicarijos, Vengrijos, Čekijos, Lenkijos, Latvijos ir gausybė Lietuvos artistų su Noreika priešakyje. Grojo St. Peterburgo operos orkestras. Koncerto metu buvo atlikta net 43 arijos ir šokiai. Koncertas truko 4 valandas, o po to dar buvo fejerverkas. Mūsų svečiai danai stebėjosi tokiu puikiu renginiu ir tuo, kad jis buvo nemokamas. Viską apmokėjo staigiai praturtėjusios firmos, nes koncerte jos buvo reklamuojamos."

"Žodžiu mūsų ekonomika kyla. Žinoma, dar yra verslininkų, kurie, kaip ir sovietų valdžia darė, vaidina, kad moka darbininkams už darbą, o duoda grašius. Žinoma, yra ir darbininkų, kurie vaidina, kad dirba. Kokie gi ženklai liudija apie gerbūvio kilimą?"

"Praktiškai visi veiksmingi žmonės ir pirmiausiai vaikai turi mobiliuosius telefonus. Danijoje jų tikriausiai mažiau. Telefonų gausa labai pagerino ryšius tarp žmonių ir paspartino sprendimų įgyvendinimą. Tas teigiamai veikia ekonomiką ir atsiliepia gerbūviui. Įstojus į Europos Sąjungą Lietuvoje pagausėjo užsienio turistų, o tai irgi rodo, kad čia plaukia pinigai. O lietuviai irgi turi už ką keliauti po pasaulį! Kas netingi, gali įsigyti automobilį – ne naują, o gerokai "panešiotą". Daugelis pievelių prie namų ir įstaigų gražiai nušienaujamos mašinėlėmis. Įstaigų tualetai įgauna normalų europietišką stilių." Pagaliau!

Dėmesio! DELFI spausdina skaitytojų literatūrinius kūrinius:eilėraščius, noveles, esė, romanus **Plunksnos brolija** rubrikoje. **http://whatson.delfi.lt/news/graphomaniacs**

Nidoje įvyko IX Tarptautinis Thomas Mann festivalis. Koncerte, pavadintame "Iš Thomas Mann bičiulių kūrybos", skambėjo A. Schönberg ir T. Adorn muzika, kurie, kaip rašo reporterė V.Markeliūnienė " buvo pagrindiniai jo patarėjai rašant garsųjį "Doctor Faustus". Kaip ir kituose festivaliuose, įvyko daug ir kitų kultūrinių renginių.

Druskininkuose įvyko trečiasis Tarptautinis menų festivalis "Druskininkų vasara su M.K. Čiurlioniu", jau spėjęs pagarsėti ne tik Lietuvoje ir užsienyje. Atvykęs svečias ne tik išgirs pasaulinio masto muzikus skambinančius Čiurlionio fortepijoninius kūrinius, bet gražioje Druskininkų bažnyčioje galės ir išgirsti nuostabius vargonų koncertus. Be to, visados veikia ir kelios meno parodos. Beje, iškilaus muziko M.K. Čiurlionio gimtadienis ne už kalnų, būtent – rugsėjo 22 dieną. Gal ir Sydnėjuje galėtumėm išgirsti šios puikios fortepijoninės muzikos?

Kompozitoriaus Vytauto Barkausko kūriniai Japonijoje. Spausdiname ištraukas iš interviu "7 Meno Dienos": "Apie Japoniją svajojau seniai. Japonija yra tekančios saulės šalis. 1985 sukūriau kūrinį, kuris vadinasi "Saulė". Kūrinys ne tik su ja susijęs, bet ir dėl religinių motyvų, rituališkumo. Kūrinyje naudojau nemažai mušmųjų instrumentų.

Taip pat parašiau kūrinį "Duo concertante" smuikui ir altui. Ji dedikavau Japonijos diplomatams Chiune ir Yukiko Sugihara, kurie 1940 m. išrašydami vizas per mėnesį išgelbėjo nuo holokausto daugiau kaip 10,000 žmonių. Buvo malonu išgirsti japonų kompozitoriaus Ishiro Nodaira nuomonę, kad "Duo concertante" yra labai japoniškas kūrinys.

Menas / Dailė: pokyčiai ir pastovumas ir Atviras Laiškas: Tarptautinė tekstilės miniatiūrų bienale "Arkos" galerijoje Vilniuje. Dvi parodos – du skirtingi aprašymai. Pirmosios parodos nelabai ilgame, 2 puslapių aprašyme, reporterė panaudojo 20 sulietuvintų svetimžodžių, kurie tiesiog rėžia ausį. Štai keletas jų: diskursyvus, selekcija, reminiscenciniai, uzurpacijos, Cooltūristės???, kvestionuoja ir, žinoma, sovietiniais laikais pamėgtieji "kuruoti ir ekspozicija". Mane erzina tokie sakiniai, kaip **" Į jų ?? (Cooltūrisčių??) akiratį patenka dominuojanti vertybių hierarchija, vertikalusis patriarchalinis kultūros pjūvis – jį menininkės noriai paverstų nehierarchiška horizontale, kurioje nebereikėtų kamšyti "herojiškų skylių."**

Matyt, be reikalo studijavau tiek metų meną ir bandžiau puoselėti lietuvių kalbą!

Darbdaviai šnairuoja į atvykėlius

Daugelis Vakaruose padirbėjusių ir namo grįžusių lietuvių atsimuša į nepasitikėjimo sieną. Norintieji rasti darbą gimtojoje šalyje dažnai lieka nieko nepešę – Lietuvos darbdaviai nepageidauja iš užsienio šalių sugrįžusių asmenų.

Daugelio Lietuvos bendrovių vadovai baiminasi, kad tokie pavaldiniai gali greitai apsigalvoti ir vėl netrukus išvykti į didesnių atlyginimų kraštus.

Nors Lietuvos įdarbinimo agentūros sulaukia vis daugiau iš Vakarų sugrįžusių tautiečių, ne visada jiems gali pasiūlyti kokią nors darbo vietą.

Įdarbinimo agentūrų atstovai tvirtina, jog darbdavius pamokė patirtis. „Bendrovių vadovai nenori laikinų darbuotojų. Daugelis mūsų klientų mano, kad iš Vakarų grįžusiems tautiečiams rūpi čia padirbėti iki vasaros. Tuomet kai kurie jų vėl kels sparnus. Darbdaviai nebenori tikėti jų pažadais", – tikino Kauno įdarbinimo agentūrų „Minta" vadovė Loreta Bukšnytė.

Anot jos, anksčiau net ir nekvalifikuoto darbo patirtis užsienyje buvo privalumas įsidarbinant Lietuvoje, o šiuo metu – jau trūkumas: „Žinoma, tai galima nuslėpti, tačiau juk įmanoma išsiaiškinti, ką iki šiol veikei".

Dalis užsienyje dirbusių lietuvių grįžta namo dėl to, kad po praėjusių metų gegužės 1 dienos kai kuriose Vakarų valstybėse smuko atlygis už nekvalifikuotą darbą. Kiti grįžta namo tikėdamiesi susirasti čia pelningą darbą ir pradėti visavertį gyvenimą. „Pastebime, jog į tėvynę sugrįžtančių lietuvių srautas didėja. Kartais jie priversti prašyti bet kokio darbo, tačiau neretai niekuo negalime padėti – tokia darbdavių valia", – tvirtino kitos įdarbinimo bendrovės vadovė Ramunė Rūgytė.

Didžiausia dalis sugrįžtančiųjų – menkai išsilavinę. Bet agentūrų atstovai pažymi, kad jų pageidaujamas atlyginimas paprastai būna gerokai didesnis, nei įprasta mokėti Lietuvoje.

„Anglijoje kelerius metus statybose dirbusiam asmeniui Lietuvoje dabar sunku tapti vadybininku. Gali būti, kad jo išsilavinimas ir pakankamas, tačiau jam nelengva prisitaikyti prie dabartinės situacijos rinkoje", – teigė „Mintos" vadovė L.Bukšnytė.

Didžiausių galimybių susirasti darbą turi ką tik aukštąsias mokyklas baigę jaunuoliai. Darbdaviai vis rečiau iš būsimųjų darbuotojų reikalauja ilgametės patirties. Reikalavimai švelnėja ir darbo skelbimuose. „Darbdaviai nekelia didelių reikalavimų kandidatams, o skelbimuose kartais net nemini būtinos patirties", – teigė L.Bukšnytė.

Darbuotojų ieškančios bendrovės jau anksčiau pradėjo švelninti reikalavimus kandidatams. Kaip sako R.Rūgytė, patirtį akcentuoja tik tie darbdaviai, kurie rečiau kreipiasi į agentūras: „Patirtis nebūtina net pretenduojantiems į vadybos, administravimo pareigybes, inžinieriams arba buhalteriams".

Svarbu – patrauklios asmeninės savybės. Tai dažniausiai šiandien iš darbdavio lūpų skambantis pageidavimas. „Geriau jau menkesnė patirtis, tačiau nesugadintas žmogus. Tokius vertinimus girdime iš darbdavių. Jie nori gerų specialistų, o ne darbuotojo, turinčio ilgą biografiją", – sakė interneto portalo „cv.lt" vadovas Arūnas Navickas. Todėl vis labiau pasitikima studentais. Jų pageidauja netgi sudėtingų technologijų įmonės, pasirengusios investuoti į potencialų specialistą.

Šiandien įgauna paklausą ir dar prieš keletą metų neperspektyviomis laikytos profesijos.

ES fondų parama Lietuvos žemės ūkiui išjudino ir darbo rinką, todėl vis dažniau dairomasi žemės ūkio specialistų. „Dar neseniai tokiems specialistams rasti darbo buvo neįmanoma. Tačiau situacija pasikeitė. Ieškoma žemės ūkio technikos specialistų ar kaimo projektų vadovų, konsultantų, baigusių Lietuvos žemės ūkio universitetą", – tvirtino L.Bukšnytė.

Tačiau vis dar paklausiausi yra geri vadybininkai, finansininkai, virėjai, statybininkai.

Darbdaviams tampa nebesvarbi ir darbuotojų gyvenamoji vieta. „Daugelis mūsų klientų specialistų dairosi rajonuose. Kai kurios įmonės samdo transportą ir kiekvieną dieną gabena darbuotojus iš provincijos", – pasakojo L.Bukšnytė.

Pastebima, kad daugėja vilniečių, dirbančių Kaune, ir atvirkščiai – kauniečių, įsidarbinančių sostinėje.

Šiuo metu vienas pagrindinių bedarbių reikalavimų – socialinės garantijos. Tai – netgi svarbiau nei būsimas atlyginimas.

Tačiau patrauklaus darbo ieškantys jauni žmonės gali susidurti su netikėtais sunkumais. Daugėja bendrovių, kurios dirba Rytų šalių rinkose, todėl vis reikalingesnė tampa rusų kalba. Dažnai iš būsimųjų darbuotojų reikalaujama, kad jie mokėtų susišnekėti ne tik angliškai. Ir jauni žmonės neretai dėl to praranda galimybę pretenduoti į norimą darbo vietą.

„Kad ir kaip švelnėtų sąlygos kandidatams, išsilavinimas – vis dar labiausiai vertinamas privalumas. Žmogus gali būti ir be jokios patirties, tačiau diplomas yra būtinas", – sakė R.Rūgytė.

Darbo rinkos skelbimai pamažu keliasi į internetą. Tuo įsitikinęs „cv.lt" portalo vadovas A.Navickas. Pernai šioje svetainėje užsiregistravo 20,000 darbo ieškančių lietuvių. Didžiąją jų dalį sudaro su administravimu susiję darbuotojai.

Praėjusiais metais įmonės šiame portale daugiausia ieškojo vadybininkų (34%), IT specialistų (13%), vadovų (10%) bei finansininkų (8%).

Paprastai čia naujo darbo žvalgosi jauni, išsilavinę bei darbo patirtį turintys specialistai. Ne mažiau aktyvūs ir studentai. Kol kas dažniausiai darbo internete ieško vilniečiai (58%). Kauno (19%) bei Klaipėdos (7%) gyventojai labiau pasitiki įprastais darbo paieškos būdais.

Bet pastaruoju metu internete ėmė daugėti skelbimų ir iš provincijos.

Marius Jokūbaitis, "L.r."

Lietuvos milijonierių pirkiniai

Didžiausi prabangių automobilių gerbėjai Lietuvoje – garsusis lenktynininkas Stasys Brundza bei bendrovės "Kauno grūdai" generalinis direktorius Tautvydas Barštys.

Pirmasis turi net keturis automobilius, kuriuos galima įtraukti į brangiausių Lietuvoje automobilių dešimtuką, antrasis – du.

T.Barštys pirmasis Rytų Europoje įsigijo 2002 m. modelio, apie 800,000 Lt kainuojantį sportinį automobilį "Lamborghini Murcielago". Pasak T.Barščio, prabangūs ir greiti automobiliai – puiki galimybė gauti dozę adrenalino. "Šimto kilometrų per valandą greitį mano "Lamborghini" pasiekia per 3.6 sekundės. O važiuodamas 307 km per valandą greičiu patiriu iš tiesų nenusakomą jausmą", - savo pojūčius apibūdina verslininkas.

"Lamborghini" skirtas pramogai, o visureigis ir "mersas" (Mercedes) – darbiniai automobiliai, vienas skirtas žiemai, kitas vasarai. Jo "600" modelio mersedese daug brangių priedų – 35,000 Lt vertės odos interjeras "Designo", 25,000 Lt kainavęs AMG apdailos paketas, automobilyje yra trys televizoriai, fakso aparatas.

T.Barštys turi ne tik gerus automobilius, bet ir lėktuvą, katerį, galingą motociklą.

"Lietuvoje iki šiol vyrauja neigiamas požiūris į verslininkus, kurie turi geras mašinas ar lėktuvą. Neva pižonai, neturi kur pinigų dėti. Tačiau aš per metus uždirbu 20 mln. Lt pelno, suteikiu darbą 3,000 žmonių ir galiu sau leisti įgyvendinti svajones – turėti gražų laivą, galingą mašiną. Žinau, kad atėjus metui niekas manęs su penkiais kostiumais nelaidos, tačiau kol galiu, noriu sėdėti prie geros mašinos vairo ir džiaugtis geru gyvenimu. Tai natūralus, žmogiškas jausmas", - savo pažiūrą dėsto verslininkas.

Milijonieriaus teigimu, jį nuo pat vaikystės viliojo greitis, jūra, skrydžiai. Jis prisipažino, kad yra apie šimtą kartų šokęs parašiutu.

Anksčiau vieną brangiausių automobilių – šarvuotą Mercedes Lietuvoje turėjo Viktor Uspaskich. Už šį automobilį daugiau kaip prieš dešimtmetį milijonierius sumokėjo fantastinę kainą – apie 1.4 mln. Lt. Dabar šis automobilis važinėja jau Rusijos keliais, o Darbo partijos lyderis vairuoja kur kas kuklesnį Mercedes.

Pačiu jauniausiu prabangaus automobilio savininku galima laikyti 26 metų Andrių Jankauską, kurio šeimai priklauso bendrovė "Du broliai". Jis vairuoja naują, per 800,000 Lt kainuojantį "Lamborghini".

"Tai automobilis, galintis važiuoti 360 kilometrų per valandą greičiu. Iš vieno vakarėlio Vilniuje į Palangą važiavau 300 km per valandą greičiu – taip įsibėgėja kildami lėktuvai. Koks pojūtis? Širdis muša kaip pašėlusi, šokteli kraujospūdis, patankėja kvėpavimas", - pasakoja verslininkas.

(Pagal "Veidą").

Užgeso lietuviškas švyturys

Genovaitė Kazokienė

Nuotraukoje iš kairės: Anastazija Tamošaitienė, Antanas Tamošaitis ir Genovaitė Kazokienė prie žemaitiško Rūpintojėlio. 1983 m. Kanada.

Antanas Tamošaitis – lietuvių tautinių rūbų kūrėjas, dailininkas, liaudies meno dėstytojas įvairiose Lietuvos aukštojo mokslo mokyklose, tautinio meno kolekcionierius, knygų iliustratorius bei teatro dekoratorius – neseniai mus apleido, turėdamas 99 metus. Visą ilgą savo gyvenimą jis paaukojo lietuvių tautai. Nuo pat jaunystės, vos baigęs meno mokyklą, jis jau organizavo liaudies meno rinkimą po Lietuvos kaimus. Rinkėjų buvo ir daugiau, tačiau tokių, kurie turėjo dovaną pajusti lietuvių tautos dvasią liaudies dirbiniuose ir sugebėjimą atrinkti tai, kas būdinga lietuvių liaudžiai – nedaug.

Meno mokslus Antanas išėjo Kauno meno mokykloje, kur tapybą jam dėstė Justinas Vienožinskis, o grafiką – Adomas Galdikas. Pastarasis rėmė A. Tamošaičio užsidegimą dėl liaudies meno tyrinėjimų.

Be abejo, rūbai egzistavo ir anksčiau, tačiau buvo nešiojama tai, ką tuo metu buvo įmanoma gauti, be jokio supratimo ir be jokios nuovokos, ar tai lietuviška, ar ne. Per ilgus metus lietuvių tauta buvo rusinama, lenkinama, vokietinama, taip kad visa lietuvių kultūra tapo persmelkta svetimybių. Lietuvių kalba buvo kupina barbarizmų. Reikia tik prisiminti mūsų liaudies dainas, kurias suprasti dabar reikėtų žodyno. Dainose plaukiojo sierosios antelės, verkdama siratėlė ėjo į službą vargelio vargti, subatos vakarėlį ar nedėlios rytelį mergelė, nešina viedreliais, eidavo į šaltinėlį vandenėlio semti. Visa Lietuva žinojo, kad savaitė susideda iš panedielniko, utarniko, seredos, četvergo ir t.t. Bet ar tai buvo lietuviška? Atėjo Jonas Jablonskis ir atnešė negirdėtus žodžius: pirmadienį, antradienį... šeštadienį ir sekmadienį. Tokių žodžių lietuvių tautoje nebuvo. Jablonskis juos sukūrė, bet ar tai nėra lietuviška? Vėliau ir kiti kalbininkai, spiriami aštrios būtinybės, sukurdavo lietuviškus žodžius, pamažu pašalindami įsigyvenusias svetimybes.

Antanas Tamošaitis tą patį padarė su liaudies menu, ypač tautiniais rūbais. Jis atrinko, "kas mūsų ir kas rusų". Mūsų seselės, kaip minėta, nešiojo ką galėjo įsigyti, kas tuo metu buvo pasiekiama: kasdieniam darbui vienokius, išeigai – šventiškus, iškilmingesnius. Tokios idėjos kaip "lietuviški rūbai" iš viso neegzistavo. Įvairiose krašto vietovėse buvo nešiojami šiek tiek skirtingi drabužiai, labai dažnai įtakoti savo artimųjų kaimynų. Tautinių rūbų idėja iškilo tik romantizmo laikotarpiu, kuris su meile žiūrėjo būtent į savąją liaudį. Tuo metu pradėta ieškoti ne panašumų, bet skirtumų savo artimuosiuose kaimynuose tiek kalboje, tiek ir apsirengime.

Iš karto manyta, kad pagrindas tautiniams rūbams tūno kraičių skryniose, tačiau greitai nusivilta, nes skryniose galima rasti daugybę importo: šilko skarų, aksominių liemenių, bei "aukso diržų ir šilko kasnykų". Toks importas augant ekonominiam gerbūviui paplito po visą kraštą ir galiojo kaip pasididžiavimo ir prabangos objektas.

Antanas Tamošaitis ir buvo tas asmuo, kuris mūsų tautinius rūbus "sukūrė". Jis turėjo tą ypatingą "tautinę nuovoką" ir sugebėjo iš gausybės davinių atrinkti, kas mums tinka ir kas ne. Kaip ir visiems pradininkams, jo darbas buvo itin sunkus, nes ankstyvesnių pavyzdžių neturėjo. Nešiojamų rūbų gausumas gal ir kliudė supaprastinti atrankos darbą, nes reikia turėti mintyje įvairiausių vietovių rūbus.

Ilgame gyvenimo kelyje jį rėmė ir jo darbą papildė žmona Anastazija Tamošaitienė, taip pat tautinių rūbų audėja ir žinovė. Jie ir buvo tas pats stipriausias darbo vienetas, kuriantis lietuvišką reprezentaciją pasaulinėje scenoje.

Tačiau Tamošaičiai ne tik tautinius rūbus kūrė, kūrė jie ir kitus lietuviškus audinius: staltieses, lovatieses, rankšluosčius bei juostas.

Abu Tamošaičiai buvo ne tik kūrėjai, bet ir praktiški audėjai.

Dabar mes užsienyje atstovaujame Lietuvai pasipuošę savo skoningais, elegantiškais tautiniais rūbais. Ir tai tik dėka Antano Tamošaičio talento ir jo atsidavimo mūsų tautai.

Tamošaičiai išeiviją labai kūrybingai praleido Kanadoje, kur aš juos aplankiau Kingstone, netoli Montrealio. Jie turėjo du namus: viename patys gyveno, o antrame, didumo kaip lietuviškas kluonas, buvo įrengta didžiulė dirbtuvė. Ten jie įsitaisė kelių rūšių stakles. Vienos jų – "normalios", bet buvo ir milžiniškos staklės kilimams austi. Tos kelios dienos, praleistos drauge diskutuojant ir planuojant tolimesnį tautinių rūbų likimą, prabėgo neužmirštamai. Viena iš svarbiausių temų buvo tautinių rūbų ateitis Lietuvoje. Abu dejavome dėl dainų ir šokių festivaliuose rodomų "lietuviškų" rūbų, kur to lietuviškumo nebesimatė. Dažniausia jie buvo painiojami su baltarusių ir rusų rūbais arba jų dalimis.

Kaip visi tie nuogastavimai pasitvirtino dabar, jau nepriklausomoj Lietuvoj! Man teko matyti paskutinę Dainų ir šokių šventę. Pirmiausia, ten net šokėjų nebuvo, o vien tik žygiuotės po aštuonis, šešis, keturis šokėjus eilėse. Tautiniai rūbai? Bevei visų šokėjų sijonai – škotiški, vienodai languoti, buvo ir be kiklikų, marškiniai stačiom apykaklėm, galvos dažniausia papuoštos juostelėm, su kabančiais spalvotais šilko kaspinais. Sijonų su išaustais raštais, marškinių su raudonais žičkais ant rankovių, austų kaspinų, krintančių nuo karūnėlių – nesimatė. Taip pat nesimatė ir gintarų... Ir nors skambėjo šokių muzika, skaudu buvo žiūrėti į jaunimą, kolonomis surikiuotą ir kariškai žygiuojantį aikštėje – šokių šventės metu!

Kalbant ir stebintis tokiomis naujovėmis, buvo paaiškinta, kad tai "tikri" šokiai, specialisčių choreografuoti ir patobulinti, o rūbai sumoderninti ir labiau pridėrinti prie "internacionalinės scenos".

Dabar lieka tik tikėtis, kad tos "specialistės" šokių mokytojos, išauklėtos sovietiškose mokyklose, atras jau sukauptus ir išieškotus tiek šokių, tiek ir tautinių rūbų pavyzdžius ir nesieks panašumų su kaimynais.

Norėtųsi, kad Antano Tamošaičio kūrybinės pastangos gryninant ir tobulinant lietuvių tautinius rūbus nedingtų be pėdsakų, bet atrastų tinkamą dirvą ne tik išeivijoje, bet ir pačioje Lietuvoje, kad mes galėtumėm visur Lietuvą reprezentuoti originaliais, savais rūbais pasipuošę.

Norėtųsi, kad Antano Tamošaičio darbai gyvuotų ir neišnyktų su jo mirtim.

Iš Redakcijos pašto

Gerb. Redaktore,

Siunčiu aprašymą apie Vilniaus Universiteto veiklą okupacijose – lenkų, Vokietijos ir Sovietų Sąjungos.

Lenkų okupuotam Vilniuje apie Universitetą gavau autentiškas žinias iš anų laikų studentų archyvinės medžiagos bei jų užrašų.

Jeigu atsiras vietos "M.P.", gal kam nors šis laikotarpis bus įdomus.

Su geriausiais linkėjimais ir pagarba

V.Marcinkonytė-Neverauskienė

Vilniaus Universitetas okupacijose

Kai lankiausi Wavelyje (Krokuva, Lenkija), kur palaidoti lenkų karaliai, ėjau paskui vengrų grupę. Koplytėlėje, kur palaidotas Steponas Batoras, turistai sugiedojo savo tautinį himną. Lenkijos karalius ir Lietuvos didysis kunigaikštis Steponas Batoras, lankydamasis Vilniuje, 1579 m. balandžio 1 dieną patvirtino anksčiau duotą pažadą įkurti Universitetą.

Vilniaus Universitete per tuos 426 metus perėjo daugybė jaunimo su dideliais siekiais, su dideliais laimėjimais, o taip pat ir pralaimėjimais. Keitėsi laikai, keitėsi valdžios, keitėsi ir pats Universiteto vardas, tik mažai keitėsi kiemų nišos, koridoriai, salės, auditorijos. Nesikeitė ir pagrindinė Alma Mater užduotis, kuri yra maitinama mokslu, žinojimu, ieškojimu.

Tačiau keitėsi Universiteto dvasia, kuri įgaudavo formą ir išryškėdavo nuo tų laikų studijuojančio jaunimo dvasios, profesorių įtakos ir valdžios reikalavimų ar draudimų. Pavyzdžiui, lenkų okupuotame Vilniuje studentai lenkai išvystė antagonizmą prieš žydus. Tas antagonizmas iškilo iki tokio laipsnio, kad studentija paskelbė bado streiką, reikalaudami pašalinti žydus iš tuo metu vadinamo Stepono Batoro Universiteto. Streikuotojai užsidarė dideliame studentų bendrabutyje Tauro gatvėje. Anksti rytą žmonės matė, kad studentai virvėmis traukė didžiules pintines su bulkutėmis, kurias jiems pristatydavo kepyklos.

Studijuojančio jaunimo nesąžiningumas ir apgaudinėjimas reikalaujant kitų žmonių skriaudos, juoda dėme pažymėjo tuometinio Universiteto dvasią.

"Bado" streikuotojai žydų pašalinimo iš Universiteto nepasiekė, bet išreikalavo, kad per paskaitas jie būtų atskirti nuo kitų studentų, užimdami vietas atskiruose auditorijų sparnuose.

Lenkų okupacijos laikais Vilniuje buvo ribotas skaičius studentų, kurie galėjo studijuoti mediciną, farmaciją, agronomiją ir humanitarinius mokslus. Todėl lietuviams, baltarusams, ukrainiečiams ir žydams sudarydavo visokias kliūtis. Todėl dauguma mažuomenės tautybių stodavo į teisę.

Studentų tarpe vykdavo riaušės ir konfliktai dėl vienokios ar kitokios priežasties. Štai vienas pavyzdys: Vilniaus Universitete Studentų Sąjungos tarpe buvo įvesta savišalpos rinkliava, iš kurios fondo šelpdavo neturtingus studentus, kurie negaudavo stipendijų. Ilgainiui paaiškėjo, kad lenkų studentai sužerdavo tuos bendrus pinigus į savo kasą, o kitataučiai negaudavo nė grašio.

To žinojimo pasėkoje buvo sušauktas susirinkimas ir tuo metu studijuojantis vilnietis advokatas A. Juknevičius visų mažumų studentų vardu pareiškė, kad jie išstoja iš Savišalpos Sąjungos, kuri remia tik lenkus. Visi mažumos tautybių studentai in corpore išėjo iš susirinkimo salės. Tuo laiku studentų tarpe panašių konfliktų pasitaikydavo nemažai. Bent tada jau buvo studijuojančių lietuvių, nes lenkų okupacijos laikotarpyje iki 1924 metų nebuvo nė vieno lietuvio.

Nuotraukoje – Vilniaus Universiteto kiemas.

Vilniaus Lietuvių Gimnazija buvo įsteigta ir ėmė veikti 1915 metais, bet Pirmojo pasaulinio karo audrų verčiama, laikinai buvo išvežta į Voronežą Rusijoje.

Lenkams okupavus Vilniaus kraštą, ši ir Kęstučio vardo Švenčionių Gimnazijos neturėjo valstybinių teisių. Kitaip sakant, šias gimnazijas baigę mokiniai neturėjo valdžios pripažintos abitūros ir negalėjo stoti nei į vieną lenkų universitetą. Dauguma studentų, baigusių Vilniaus Lietuvių Gimnaziją, vykdavo į Nepriklausomą Lietuvą, į Vytauto Didž. Universitetą Kaune.

Tarp 1918 ir 1924 metų Lietuvių Gimnaziją Vilniuje baigė 101 mokinys, iš kurių tik keletas liko Vilniuje.

Aišku, tokia padėtis buvo labai kenksminga Vilniaus krašto lietuviams. Lietuviai dėjo pastangas Švietimo Ministerijoje ir pagaliau 1924 m. devyniems lietuviams studentams pavyko įstoti į Vilniaus Universitetą, bet tik laisvais klausytojais. Tik po metų, kada išlaikė abitūros egzaminus (antrą kartą) prie lenkų specialios valdinės komisijos, tapo tikraisiais studentais.

Pradžioje lietuviai stodavo į Vilniaus Universitetą, bet ilgainiui susidarė sunkumų, dėl kurių lietuviai galėjo patekti ne į visus skyrius.

Tęsinys kitame *MP* nr.

Sportas

Geriausi Lietuvos sportininkai lengvaatlečiai

Lietuvos lengvosios atletikos federacijos (LLAF) paskelbtame geriausių šio sezono Lietuvos sportininkų reitingo lyderiu tapo dukart olimpinis bei dukart pasaulio čempionas disko metikas Virgilijus Alekna. Jis turi 229.950 taško bei iš pirmosios pozicijos išstūmė Europos jaunimo (iki 23 metų) pirmenybių bronzos medalininką šuolininką į tolį Povilą Mykolaitį (177.369 tšk.). Rugpjūčio pradžioje V.Alekna šioje klasifikacijoje buvo penktas.

Iš antrosios vietos į trečiąją nukrito Europos jaunimo (iki 20 metų) pirmenybių vicečempionė 100 m bėgime Lina Grinčikaitė (62,739 tšk.).

Geriausių 2005 metų sezono Lietuvos lengvaatlečių reitingo lyderių rikiuotė:

1.	Virgilijus Alekna	diskas	229.950 tšk.
2.	Povilas Mykolaitis	tolis	177.396
3.	Lina Grinčikaitė	100 m	62.739
4.	Austra Skujytė	daugiakovė	267.058
5.	Irina Krakoviak	800, 1500 m	171.251
6.	Tomas Intas	ietis	140.406
7.	Rasa Michniovaitė-Troup	3000 m kl. bėgimas	155.818
8.	Inga Stasiulionytė	ietis	140.406
9.	Viktorija Žemaitytė	daugiakovė	119.030
10.	Kristina Saltanovič	ėjimas	111.137

Edvinas Krungolcas – pasaulio taurės varžybų nugalėtojas

Lietuvos penkiakovininkas **Edvinas Krungolcas** (žiūr. nuotr. dešinėje) apgynė pasaulio taurės varžybų nugalėtojo titulą. 32 metų vilnietis rugpjūčio 21 d. aplenkė visus varžovus pasaulio šiuolaikinės penkiakovės varžybų finale Švedijoje.

Triskart Europos čempionas Edvinas Krungolcas surinko 5632 taškus.

Kitas Lietuvos atstovas 18-metis Justinas Kinderis tarp 29 dalyvių liko 26-as (4816 tšk.). Olimpinis vicečempionas Andrejus Zadneprovskis dėl traumos šiose varžybose nestartavo. E. Krungolcas pasaulio taurę iškovojo trečią kartą. Šių varžybų finale jis taip pat pirmas buvo 2001 ir 2004 metais. 2002 m. pasaulio taurę yra iškovojęs A. Zadneprovskis.

A. Rinkevičius – burlente per Baltijos jūrą

Rugpjūčio 25 d. 8 val. ryto Šventojoje startavo burlenčių supermaratonas per Baltijos jūrą. Sulaukęs tinkamų meteorologinių sąlygų, burlentininkas – 41 metų Arūnas Rinkevičius (žiūr. nuotr. dešinėje) įveikė apie 200 km atstumą ir pasiekti Gotlando salą (Švedija) per 10 valandų ir 25 minutes. Per visą plaukimo kelionę jį lydėjo kateris.

Nuo pat šių metų pradžios vykusią burlentininkų atranką sėkmingai praėjo tik kaunietis Arūnas Rinkevičius. Jis ruošdamasis šiam pavojingam ir daug ištvermės reikalaujančiam žygiui specialiai treniravosi Raudonojoje jūroje, Como ežere Italijoje, deramai atstovavo Lietuvą tarptautinėse burlentininkų varžybose Nidoje, Egipte, Latvijoje, Estijoje, Suomijoje, Lenkijoje. Taip pat jis turi pakankamai tinkamos tokiam plaukimui įrangos ir gerai ją perpratęs.

Projektą idėjomis, darbu ir finansais parėmė patys Lietuvos burlentininkai.

Surinktų lėšų ir techninių priemonių užtenka, kad saugiai plauktų vienas buriuotojas. Jis bus aprūpintas GPS imtuvais, radio ryšio priemonėmis, jį nuolat stebės šalia plaukiantis greitaeigis jūrinis kateris, su specialiai darbui jūroje apmokytu gelbėtoju, mediku, burlenčių įrangos specialistu, operatoriumi.

Kateris lydėjo Arūną Rinkevičių iki Gotlando salos (Švedija), kur jį pasitiko didžiausia Lietuvos jūrinė jachta "Lietuva".

Lietuvos imtynininkams 3 bronzos medaliai

Vilniuje, "Sportimos" arenoje, vykusio 23-iojo pasaulio kariškių imtynių čempionato graikų-romėnų imtynių varžybose Lietuvos atstovai iškovojo tris bronzos medalius. Pirmenybių prizininkais tapo Valdemaras Venckaitis (svorio kategorija iki 74 kg), Laimutis Adomaitis (iki 84 kg) ir Mindaugas Mizgaitis (iki 120 kg). Beje, pastarojo varžovas kovoje dėl bronzos medalio Šri Lankos imtynininkas neišdrįso mesti iššūkio lietuviui ir, tiesiog, nepasirodė ant kilimo.

Aleksandras Kazakevičius (iki 66 kg) užėmė penktąją, o Valdas Šidlauskas (iki 84 kg) – aštuntąją vietą.

Graikų-romėnų imtynių varžybų komandų įskaitoje pirmąją vietą užėmė Rusija (57 tšk.), antrąją – Lenkija (44 tšk.), trečiąją – Ukraina (44 tšk.), o ketvirta liko Lietuvos komanda (37 tšk.).

Dėl medalių kovojo 92 imtynininkai iš 22 pasaulio šalių.

Laisvųjų imtynių varžybose dalyvavo 71 imtynininkas iš 18 šalių. ❑

Žilgsniai į Lietuvą XXI a. pradžioje

Nijolė Jankutė

(Tęsinys iš "M.P." nr. 22)

Be to, šioje knygų šventovėje vyksta ir įvairūs kultūriniai renginiai, kaip koncertai ir parodos.

Čia vaikštinėti, žiūrinėti, džiaugtis knygų lobiais būčiau galėjusi kelias dienas. Bet mano vadovė doc. dr. D. J. Vabalienė "nuvairavo" mane į vaikų knygų skyrių.

Čia patyriau labai malonią staigmeną: pamačiau savo vaikiškų knygų parodėlę ir bičiuliškame pobūvyje susipažinau su vaikų literatūros kritiku, žurnalo "Rubinaitis" redaktorium dr. Kęstučiu Urba, su prof. Vincu Auryla, "Lietuvių egzodo vaikų literatūros" antologijos redaktorium, leidyklos "Lietus" direktorium Liudu Pilium (kurį teko sutikt Čikagoje 1990 m. ir kurio pastangomis mano "amerikoniukai" "Šamo ežero sekliai" nukeliavo Lietuvon 1991 m.) ir poetę Ramutę Skučaitę, kurios žavius eilėraštukus vaikams prieš daugelį metų skaitydavau savo mažametei dukrai. O dabar, gavusi dovanų poetės naujausią "Vaikams vanagams", pasigėrėdama skaitau, nes Ramutė sako, "už dinozaurus esu jaunesnė", taigi vaikišką poeziją galiu skaityt... Šiame pobūvyje dalyvavo ir dr. Urbos magistrantė Neringa Mikalauskienė. Ji pasisakė savo magistratūros darbui pasirinkusi mano knygas vaikams, ir net paskaitė porą ištraukų. Čia atnaujinau pažintį su miela foto menininke ir grybautoja-gurmete (!) Ona Pajėdaite (jos kuklus butelis klote nuklotas garsiųjų Lietuvos žmonių portretais)... O Milda Peleskienė, Vaikų literatūros centro bibliotekininkė, supažindino su man dar negirdėta tarptautine vaikų ir jaunimo literatūros sąjunga IBBY (International Board on Books for Young People), kuriai priklauso daugelis Lietuvos vaikų literatūros kūrėjų ir rėmėjų. Puiku, kad yra tokia organizacija. Ji ne tik Lietuvai, bet visam pasauliui reikalinga, nes vieni iš jos tikslų yra propaguoti meninę vertę turinčią vaikų literatūrą, užkertant kelią menkaverčiams, estetiniu, doroviniu, kalbos požiūriu, leidiniams. Ši reikalinga sąjunga turi savo skyrius įvairiuose kraštuose. Vienas jų yra Lietuvos skyrius, kuris kaip tik ir leidžia žurnalą "Rubinaitį" (jo įvairialypė paskirtis įvardinta 2-jame psl.: mokytojams, bibliotekininkams, vaikų literatūros tyrinėtojams, rašytojams, iliustratoriams, leidėjams, tėvams ir studentams).

Bet kurio asmens gyvenime, manau, retai pasitaiko visapusiškai tobula diena: ir aplinka, ir sutiktais žmonėmis, ir naujomis žiniomis apie įdomius dalykus, ir jausmu, kas esi kažkokiu trupinėliu prisidėjęs prie vertingo tų žmonių darbo. Tokia diena man buvo Mažvydo bibliotekoje dovanota. Ilgai ji pasiliks atmintyje kaip ir tie, anksčiau minėti "neprestižiniai" žmonės, kurie tyliai ir uoliai kelia kultūrinį Lietuvos prestižą pasaulyje.

"DIENOVIDŽIO" KIEMAS

Garsieji Vilniaus kiemai iš tikrųjų verti apžiūrėjimo, apvaikščiojimo ir pasisėdėjimo. Tai maži atskiri pasauliukai, kuriuose tebegyvena pasakiškoji pamirštų istorijų ir nuotykių dvasia. Daugelis Vilniaus kiemų jau labai gražiai restauruoti, daug dar laukia savo eilės. Lankiausi keliuose. Iš jų gražiausias ir jaukiausias man buvo "Dienovidžio" kiemas.

Iš tikrųjų jis Šv. Jono gatvė Nr 9. Pavadinau "Dienovidžio", nes ten įsikūrusi tuo vardu žurnalo redakcija.

Iš siauros gatvytės įeini pro sunkius, pajuodusius medinius vartus (vien tik jie galėtų papasakot šimtą istorijų) ir patenki į tylią ramią, senų mūrų sienom įrėmintą erdvę. Čia žaliuoja prižiūrėta žolytė, jaunos eglutės, žydi tulpės, ant sienų lipa vijokliai.

Namai, kurių durys į šį kiemą išdažyti šviesiomis spalvomis, raudoni čerpių stogai ir jaukūs balkonėliai tartum kviečia prisėst ant kokio laiptuko ir jau niekur nebeskubėti. Bet štai dar viena anga – už jos dar vienas jaukus kiemas, dar vieni laipteliai, dar vienos senos durys – ir jau esi "Dienovidžio" redakcijoje.

Čia teko maloniai pabendraut su vyr. redaktore Aldona Žemaityte. Tai didelės energijos ir optimizmo moteris. Duok Die, kad tų dorybių jai ir toliau nepritrūktų, nes šių dienų Lietuvoje leist laikraštį, kuris nerašo apie vagystes, žmogžudystes, apie šeimų skandalus, apie naujųjų milijonierių žmonų garderobus ir net neturi "veiksmingo sekso" patarimų skyriaus, tikras "deficitas". Taigi Dienovidis" ir kita panaši kultūrinė rimtoji spauda skaitytojų turi mažai ir verčiasi labai sunkiai. Gaila, "Dienovidis" užsidarė 2003 metais.

Grįždama iš "Dienovidžio", užsukau į universitetą pasižiūrėti bibliotekos durų, kurios dar nebaigtos, sako, sukėlusios emocijų audrą. Pagrindinė priežastis – jų kaina, kažkur apie vieną milijoną litų. Kita, galbūt, ir nepraustaburniškumu pasižymėjęs rektorius, panorėjęs šių durų statyba įsiamžinti. Gerai nors tiek, kad jis šiuo metu lauke ne tik už šitų, bet ir už Universitas Vilnensis durų, mat jau seimūnas. Seime jis geriau pritinka. Tik policininkai turi pasisaugot, kad apsvaigęs savigarba, nesuvažinėtų!

O durys, nežiūrint balsų už ir prieš, labai įspūdingos, sunkios žalvarinės (?), viršuje iškalti Poeto Justino Marcinkevičiaus žodžiai – nuostabiai tiksli ir jaudinanti dedikacija:

"Tiems žmonėms, žodžio stogą kėlusiems, Toms knygoms, mūsų lopšį supusioms..."

O toliau – tų nepamirštamų "žodžio stogadengių" vardai:

Martynas Mažvydas – Mikalojus Daukša,
Karaliaučiaus Universitetas – Vilniaus Universitetas (1579),
Konstantinas Širvydas – Kristijonas Donelaitis,
Simonas Daukantas – Motiejus Valančius,
Jonas Basanavičius – Jurgis Bielinis,
Vincas Kudirka.

Žvilgsnis į

TELEVIZIJĄ: BULIAI, MATADORAI IR "DVYRAČIO ŠOU"

Pasivaikščiojus Vilniaus gatvėmis ir pasivažinėjus autobusais bei mikriukais, vakare prisėsti traukdavo sofa prieš televizorių. Prisižiūrėjau visokių įdomybių, apie kurias čia ir papasakosiu.

Populiariausia, daugelio mėgstama ir atidžiai žiūrima programa – tai "Dvyračio šou". Kadangi lietuviškai parašytas žodis "show" labai supanašėja į šunį, tai noriu šią programą taip ir vadinti. O ji įdomi, juokinga ir labai kandi, visai kaip šuo!

Programos vedėjas Vytautas Šerėnas "Dvyratį" puikiai vairuoja, nepamesdamas pusiausvyros. Jo padėjėjas G. Ruplėnas ir akt. K. Kazlauskaitė padeda jam mint "ironiškus pedalus". "Dvyratis" linksmai ir negailestingai "pervažiuoja" Lietuvos valdžią nuo neiškilaus seimūno iki Seimo pirmininko, vis gerai krimsteldamas, nebūtų gi "šou - šuo"!

Šerėnas – versatilus "dviratininkas": jis puikiai kalba visomis Lietuvos tarmėmis ir svetimų kalbų akcentais. Jis taip pat lengvai "persikūnija" iš vieno "per dantį traukiamo" asmens į kitą. Čia jis Kėdainių milijonierius (ir jau seimūnas!) Uspaskich, spaudžiąs iš agurkų "tequilla agurkov", čia jis plonabalsis metereologas, prajuokinąs žiūrovus keistomis oro prognozėmis.

Kitos dvi įdomios programos – tai "talk -shows" "Arena" ir "Korida", ne veltui pavadintos ispaniškais bulių rungtynių vardais.

Tęsinys kitame *MP* Nr.

In memoriam

A†A Aleksandra Virgeningienė - Janušauskaitė

Rugpiūčio 10 dieną Rookwoodo krematoriumo koplyčioje atsisveikinome su dar viena mūsų mažėjančios bendruomenės nare Aleksandra Virgeningiene - Janušauskaite.

Gimė ji 1914 m. lapkričio 21-mą Paežerių kaime, Šeduvos valsčiuje, Panevėžio apskrityje. Ji buvo pati jauniausia šešių vaikų šeimoje. Mokslą pradėjo Paežerių pradžios mokykloj, o vėliau perėjo į Šeduvos progimnaziją. Baigusi keturias klases, persikėlė į Panevėžio gimnaziją, o iš ten, išlaikiusi šešių klasių baigimo egzaminus, įstojo į mokytojų seminariją Šiauliuose.

Baigusi seminariją 1939 metais, Aleksandra gavo paskyrimą dirbti Obelynų kaimo mokykloje prie Utenos. Ten ji ir susitiko savo būsimą gyvenimo draugą Henriką Virgeningą. Vestuvės įvyko 1940 m. liepos 6 d., tuoj pat po sovietų okupacijos.

Kadangi Henrikas buvo kilęs iš Klaipėdos krašto, jiems abiems pavyko gauti leidimą išvažiuoti į Vokietiją kartu su vokiečių repatrijantais. Ten, nacių valdžia norėjo Henriką paimti į vokiečių kariuomenę. Jam atsisakius, jie abu buvo suimti, išvežti atgal jau į vokiečių okupuotą Kauną ir uždaryti Kauno kalėjime. Po dviejų mėnesių kalinimo, giminaitės pastangų dėka, jie vėl buvo išleisti į laisvę.

Trumpai pagyvenę Kaune, jie persikėlė į Radviliškį, kur Aleksandra vėl pradėjo mokytojauti. Priartėjus bolševikams, šeima pasitraukė į Vakarus. Karo pabaigos sulaukė gyvendami Stuttgarte, kur išbuvo iki pat išvažiavimo į Australiją.

Australijoje, trumpai pabuvę Bonegillos pereinamojoje stovykloje, jie buvo paskirti ūkio darbams netoli Albury. Ten Aleksandrai nepatiko, bet dėka savo nepalaužiamo užsispyrimo, jai pavyko būti perkeltai į tinkamesnį darbą. Ji baigė savo dviejų metų kontraktą dirbdama namų ruošos darbus vietos daktaro šeimoje.

Atvykę į Sydnėjų jie gyveno įvairiose vietose, dirbo įvairius darbus, ligi pastoviau įsikūrė Belmore priemiestyje. Ten begyvenant padidėjo ir šeima. 1963 metais gimė jų pirmoji ir vienintėlė dukrelė Kristina.

1990 metais miršta Henrikas ir, po 4 metų vienišo gyvenimo Belmore name, Aleksandra persikelia į malonesnę, linksmesnę ir širdžiai artimesnę aplinką lietuvių „Sodyboje", Engadine. Čia ji ir toliau galėjo tęsti savo pomėgį – auginti gėles. „Sodyboje" ji išgyveno 10 metų. Vėliau

Aleksandra Virgeningienė

dėl pašlijusios sveikatos buvo perkelta į senų žmonių slaugos namus Cabramattoje, kur ji mirė š.m. rugpiūčio 6 dieną.

Aleksandra buvo religinga, švelni ir rami asmenybė. Buvo ji labai jautri, bet uždara savyje. Nors nemėgo pati daug kalbėti, bet niekad nevengė žmonių, ar kompanijos. Domėjosi politika, ypač Lietuvos, ir visada džiaugėsi ar liūdėjo, išgirdusi gerų ar blogų žinių iš savo gimtojo krašto, kurį labai mylėjo.

Paliko ji liūdinčią dukrelę Kristiną, bet kartu paliko joje ir daug savo teigiamų charakterio bruožų, ypač švelnumo ir ramumo. Išmokė ją ir lietuvių kalbos. Nenuostabu, kad tarp jų klestėjo labai glaudus ryšys, kuris tęsėsi iki paskutinės Aleksandros gyvenimo valandos. Tas ryšys atsispindėjo ir Kristinos nuoširdžiuose paskutinio atsisveikinimo žodžiuose savo mamytei, Rookwoodo koplyčioje:

"Miela Mamyte, atsisveikinu su Tavim su didžiausiu skausmu ir liūdesiu, bet tikiu, kad pagaliau patekai į tokį pasaulį, kur viešpatauja amžina taika ir ramybė, kur nėra jokių rūpesčių, kur nereikia daktarų, kur nekamuoja neišgydomos žaizdos. Tikiu, kad esi vėl apsupta savo mylimiausių žmonių – vėl esi prie savo vyro, mielos mamytės ir visų kitų. Myliu Tave ir visada atsiminsiu, kad ir Tu mane labai mylėjai. Tau amžiais liksiu dėkinga."

Taigi sudiev, miela Aleksandra, palikai Tu svarų įnašą ne tik savo šeimoje , bet ir visoje mūsų bendruomenėje, Tavo atminimas visada liks mūsų širdyse. **Ig. B.**

A†A Albinui Benuliui

1915.01.15 – 2005.07.29

Šių metų liepos 29 dienos ankstyvą rytą senelių namuose – Multicultural Aged Care Service Geelong amžinam poilsiui akis užmerkė Albinas Benulis, nepersėniausiai atšventęs 90 metų jubiliejų. Prieš mirtį jį aplankė kun. Algirdas Šimkus ir suteikė paskutinį bažnyčios apeigų patarnavimą. Po kelių dienų, penktadienio rytą, nuoširdžioje slaugių priežiūroje Albinas iškeliavo ten, iš kur niekas nebegrįžta.

Laidotuvės įvyko rugpjūčio 1 d. Prieš gedulingas šv. Mišias Viktorija Jablonskienė labai gražiai pravedė Rožinį. Šv. Mišios buvo aukojamos Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje, dalyvaujant būreliui lietuvių ir slaugių. A.a. Albino visa šeima Lietuvoje. Šv. Mišias aukojo kun. Algirdas Šimkus. Jis pasakė progai pritaikytą pamokslą. Skaitymus atliko Juozas Gailius. Labai įspūdingai giedojo Rita Mačiulaitienė su kun. Algirdu Šimkumi.

Atsisveikinimo žodį tarė Juozas Gailius, išreikšdamas gilią užuojautą dukrai Danutei Kaušylienei ir visai šeimai. Jis apibūdino Albino nueitą kelią Australijoje ir Lietuvoje. Kadangi Australijon Albinas atvyko su pirmuoju transportu, tai angliškai perskaitė sveikinimą, kurį 1947 m. lapkričio 28 d. atsiuntė emigracijos ministras Arthur Callwell. Tuo pačiu dukros Danutės vardu pakvietė visus susirinkusius gedulingiems pietums senelių namuose.

Senelių namų viršininkė (Chief Executive Officer) Joy Laggos savo žodyje gražiai apibūdino Albino ketverių metų gyvenimą senelių namuose.

Kun. Algirdui Šimkui atlikus smilkalų ir pašventinimo apeigas, prie karsto išsirikiavo šeši karsto nešėjai: V. Bindokas, K. Starinskas, V. Aukštiejus, P. Vaičekauskas, V. Mačiulis ir O. Schrederis. Kunigui sugiedojus "Amžiną atilsį duok jam mirus", karstas buvo išneštas iš bažnyčios ir palydėtas į Rytų kapinių Žolyno skyrių. Čia a.a. Albinas jau buvo nusipirkęs sklypą prie tako, kad vyrams nereiktų toli nešti. Kunigas pašventino duobę ir sukalbėjo maldelę, o karstui nusileidus į duobę, Danutės, Kazio, Jolantos, Rolando iš Vilniaus vardu užpylė žiupsnelį lietuviškos žemės.

A.a. Albinas Bukelskis - Benulis gimė 1915 m. sausio 15 d. Ežerėnų - Zarasų apskr., Dusetų valsč., Bilaišių kaime, netoli gražaus ežerėlio, kuris vadinasi Žiegelis. Tėvų ūkis buvo ant kalniuko, netoli miškelio. Kitoje miškelio pusėje buvo Būgų ūkis ir kalbininko Kazimiero Būgos tėviškė. Dabar ten istorinė vieta - muziejus. Albino mama Salomėja Bukelskienė užaugino keturis vaikus: Vincą, Albiną, Marytę ir Adelę. Albino tėvas žuvo ar mirė, kai vaikai dar buvo maži. Nežinia kodėl, bet kaimynai vaikus vadindavo Benuliukais. Atrodo, kad a.a. Albinas tą pavardę vėliau ir pasiėmė.

Albinas buvo šaunus kaimo jaunuolis, mėgo šokti, dainuoti ir su armonika groti. Atėjo laikas atlikti karinę tarnybą . Į namus jis sugrįžo tik prieš rusų okupaciją, 1940

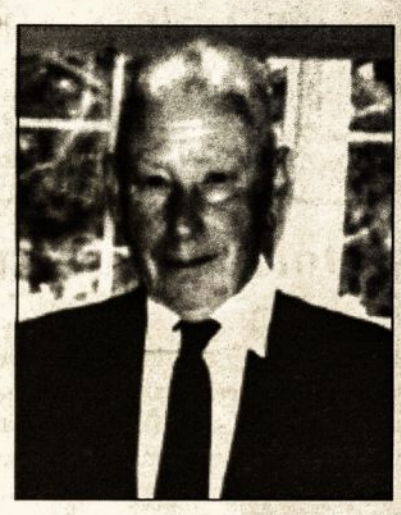

Albinas Benulis

m. Būdamas jau subrendęs vyras, jis pradėjo galvoti apie savo ateitį ir merginas. Kitoje pusėje ežerėlio gyveno graži ir vikri šokėja Veronika. Draugystė užsimezgė Dusetų bažnyčioje. Albinas susirado darbą bei butą Zarasuose ir 1941 m. vedė Veroniką. 1942 m. gimė dukra Danutė. Saugumo sumetimais šeima dukrelę Danutę paliko pas močiutę ir krikštamotę kaime. Kadangi Albinas buvo Lietuvos karys, palaikė ryšius su pogrindžiu. 1944 m. artėjant rusų frontui nutarė su vokiečiais trauktis į Vakarus. Jauna pora užbėgo į namus atsisveikinti su šeima ir dukrele Danute, tikėdamiesi greitai sugrįžti į tėviškę.

Rusai "lipo ant kulnų", pavojai tykojo iš visų pusių. Arši kova su rusų kariuomene įvyko prie Sedos ir Papilės. Rusų tankai veržėsi pirmyn. Albinas ginklo nepadėjo, gavo įsakymą trauktis į Vakarus. Paskutinis Albino atsisveikinimas su Veronika įvyko Magdeburgo mieste. Tuo tarpu Veronika liko viena karo sūkuryje ir tik po daugelio vargo metų sugrįžo į Lietuvą. Taigi, žiaurus karas ir dar žiauresnė sovietų okupacija Lietuvoje išskyrė Veroniką ir Albiną amžinai.

Dukra Danutė su tėvu pradėjo susirašinėti 1966 metais. Lietuvai atgavus nepriklausomybę, Danutė, jau pati būdama 60 metų, susitiko su tėvu Australijoje.

Gyvenimas vietoje nestovi. Albinas Australijoje iš Bnegillos stovyklos gavo paskyrimą į Bambra apylinkę, kur 1951 m. gavo vairuotojo pažymėjimą. Vėliau persikėlė į Geelongą ir nuo 1953 m. dirbo Ford Motor Company Geelong. Po 25 metų darbo (1978 m.) iš savo įstaigos gavo dovanų vardinį laikrodį.

Albinas, gyvendamas Geelonge ir būdamas ramaus būdo, daugiausia laiko praleisdavo savo namuose, triūsdamas darže ir sode. Mėgo geras mašinas, pirko ir pardavinėjo žemės sklypus. Skaitė "Tėviškės Aidus", lankė lietuviškas pamaldas. Savo gyvenimo saulėlydyje džiaugėsi, kad susirado dukrelę Danutę bei jos šeimą ir galėjo jiems padėti finansiškai.

Lai būna Tau lengva Australijos žemelė.

Juozas Gailius

Šiluvoje rinkosi maldininkai

(ELTA). Paskutinį rugpjūčio sekmadienį maldininkai pėsčiomis ėjo į Šiluvą minėti padėkos už laisvę ir nepriklausomybę dienos. Anksti rytą iš Tytuvėnų miestelio pajudėjusiai eisenai vadovavo Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis.

Iš Raseinių pusės nuo Dubysos slėnio maldininkus į Marijos pasirodymo vietą vedė Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius.

Vidurdienį Šiluvos bazilikoje tikintieji maldoje paminėjo tremtinius ir visus, kentėjusius už Lietuvos laisvę. Rugsėjo 8-ąją, Švč. Mergelės Marijos gimimo dieną, prasidėsiančiuose Šilinės atlaiduose tikintieji Lietuvos žmonėms mels krikščioniškojo ir pilietinio sąmoningumo.

Į Šiluvą maldininkus traukia stebuklais garsus Šiluvos Dievo Motinos paveikslas (žiūr. nuotr.). Pasakojama, kad jį 1457-aisiais į Lietuvą iš Romos parvežęs dvarininkas Petras Gedgaudas.

Apie XVI a. vidurį paskutinis Šiluvos katalikų klebonas Jonas Holubka esą užkasęs paveikslą drauge su Šiluvos bažnyčios dokumentais geležinėje skrynioje, slėpdamas nuo įsigalėjusių kalvinų. Vėl pagerbti paveikslą maldininkai galėję tik po 1622-ųjų, atstačius katalikų bažnyčią. 1674 m. stebuklingajam paveikslui buvo nukaltas paauksuotas drabužis.

Istorija liudija, jog Švenčiausioji Mergelė Marija Šiluvoje apsireiškė 1608 metais. Ant didelio akmens stovinčią ir graudžiai verkiančią mergelę su kūdikiu pamatė bažnytinėse žemėse bandą ganę piemenėliai. ❑

Aukos "Mūsų Pastogei"

J. Grigonytė	SA	$ 20.00	Mrs. R. Platt - Platkauskienė	QLD	$ 20.00
Z. Paškevičius	QLD	$ 5.00			
V. Tarvey	NSW	$ 35.00	R. Sadžius	NSW	$ 20.00
D. ir J. Šeštokai	SA	$ 20.00			
V. Adams	VIC	$ 35.00			
A. Vitkūnas	SA	$ 15.00			

Nuoširdus ačiū visiems aukotojams.

"Mūsų Pastogės" Administracija

Rašydami testamentą, nepamirškite ir "Mūsų Pastogės". Remkite išeivijos spaudą!

Dėmesio – vandens sportininkai iš Lietuvos

Rugsėjo 29 – spalio 3 dienomis įvyksta

2005 ICF Canoe Slalom World Championships

Šiose pasaulinėse kanojų slalomo varžybose dalyvauja ir sportininkai iš Lietuvos. Čempionate varžosi apie 400 atletų iš 80 valstybių.

Varžybos vyksta: Penrith (NSW) Whitewater Stadium. Jos bus tiesiogiai rodomos ir per SBS televiziją.

Atidarymas – Penrith Whitewater Stadione rugsėjo 27 dieną.

Victorian Multicultural Commission

Victoria's Awards for Excellence in Multicultural Affairs

The Victorian Multicultural Commission (VMC) will once again recognise outstanding achievements and services in Victoria's diverse multicultural community through the annual Victoria's Awards for Excellence in Multicultural Affairs.

The categories for which nominations can be made are:

- Award for Meritorious Service in the Community;
- Premier's Award for Community Harmony;
- Business Corporate Award;
- Service Delivery to Multicultural Victoria Awards;
- Police and Community Multicultural Advisory Committee (PACMAC) Awards;
- Victorian Multicultural Commission Ambassador Award;
- Victorian Multicultural Education Award;
- Local Govermment Awards;
- Victorian Multicultural commission Print Media Award (To recognise excellence in the reporting of multicultural affairs in the print media).

If your reguire any further information regarding the awards please do not hesitate to call the VMC on **9208 3183**.

Closing data for nominations: **Friday 23 September 2005, VMC, Level 15, 1 Spring Street, Melbourne 3000.**

Nominations can be emailed to: **rhonda.peterson@dvc.vic.gov.au**

Information on the Awards, including copies of the nomination form, is available on the VMC's website: **www.multicultural.vic.gov.au**

Sydney Lithuanian Information Centre (**SLIC**) now offers
FREE ONLINE LITHUANIAN LANGUAGE LESSONS
www.slic.org.au E-mail: **LLLinfo@slic.org.au**

Brisbane Lithuanians Online

We now have a website up and running and and would like to invite you to have a look at some of the exciting activities that we have planned this year.

www.brisbanelithuanians.com

We currently have an exhibition at the Queensland Southbank Museum until the 5th June 2005. It is titled "Refuge Under a Southern Cross – The Lithuanian Migrant Experience in Queensland"

http://www.brisbanelithuanians.com/Events/events.html

Arts Space, Wodonga, cnr. Lawrence and Howell Sts.

invites you to

lost: temporarily misplaced on the scenic route

an exhibition of recent works (incl. images of Lietuva) by

Inga Hanover and Rita Lazauskas

Exhibition dates: 25 August – 17 September 2005

Opening hours: Monday to Friday 9.30 a.m. – 6 p.m. ; Saturday 9.30 a.m. – 12.30 p.m.

* * *

Rita Lazauskas is also a finalist in the current Art Gallery of NSW 2005 Dobell Prize for Drawing and the coming Hutchins Prize for works on paper in Hobart in October 2005.

LITHUANIA: Honorary Consuls in Australia

Jurisdiction:.....New South Wales, Queensland and the Australian Capital Territory.
Mr Viktoras Šliteris, Honorary Consul-General
40 B Fiddens Wharf Road — Tel.: **(02) 9498 2571**
Killara, NSW 2071 — Fax: **(02) 9498 2571**
Hours of Business: Monday-Friday: 10.00 a.m. – 4.00 p.m.

Jurisdiction:.....South Australia, Western Australia and Northern Territory.....
Ms Janina Vabolis, Honorary Consul
25 McLachlan Avenue — Tel.: **(08) 8294 3792**
Glenelg North, SA 5045 — e-mail: **jvabolis@senet.com.au**
Hours of Business: Monday-Friday: 10.00 a.m. – 4.00 p.m.

Jurisdiction:.....Victoria and Tasmania.....
Mr Andrew Žilinskas, Honorary Consul-General
56 Somers Street — Tel.: **(03) 9819 5515**
Burwood, VIC 3125 — Fax: **(03) 9808 8300**
Hours of Business: Fridays: 9.00 a.m. – 5.00 p.m. — e-mail: **litconmelb@bigpond.com**

SYDNĖJAUS LIETUVIŲ KLUBAS

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWN, NSW 2200
Tel.: (02) 9708 1414
Fax.: (02) 9796 4962
E-mail: slc@lithuanianclub.org.au
www.lithuanianclub.org.au

Sydnėjaus Lietuvių Klubas kviečia visus narius ir jų svečius lankytis savo Klube.

DARBO LAIKAS:

Savaitės dienomis Lietuvių Klubas atidarytas **nuo 5.00 val.**
Šeštadieniais ir sekmadieniais nuo 12.00 val.
Uždarytas **pirmadieniais, antradieniais ir trečiadieniais.**

DARIA'S restoranas dirba:

- **šeštadieniais nuo 12.00 iki 6.00 val. vakaro ir**
- **sekmadieniais nuo 12.00 iki 6.00 val. vakaro.**

Kviečiame visus lankytis ir ragauti skanius lietuviškus patiekalus, pagamintus **Darijos Meginienės** – Lietuvių Klubo šeimininkės.
Meniu platus, o patiekalų kainos labai prieinamos.
Stalus ir vietas galima užsisakyti iš anksto, skambinant Darijai **tel.: 0414 218 633.**

Klubo narių ir jų svečių dėmesiui.

Tautos Šventės minėjimas Hobarte

įvyks sekmadienį, rugsėjo 11 dieną, 3 val. p.p. pono B. Šikšniaus namuose. Minėsime Mindaugo karūnavimą ir Vytautą Didįjį.

Po minėjimo kavutę ir užkandžius parūpins Valdyba. Maloniai prašome apsilankyti.

ALB Hobarto Apylinkės Valdyba

aljs

When's the last time you went to
www.ALJS.org ?
The young'uns have been busy! **ALJS**

Viktoro Baltučio istorinę apysaką **"Akivaras"** galima įsigyti pasiunčiant $15 (įskaitant persiuntimo išlaidas) adresu: **V.Baltutis, 1 Belinda Street, Evandale, South Australia 5069.** **Autorius**

"Mūsų Pastogė": Skelbimai, užuojautos ir pan. priimami ne vėliau pirmadienio 10 val. ryto.
(Po pietų laikraštis perduodamas spaustuvei)
Deadline for ads – Monday 10 a.m.

Mūsų Pastogė
AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY
Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd.
Leidėjas Lietuvių Bendruomenės Spaudos Sąjunga
Leidėjo, administracijos ir redakcijos adresas: **P.O. Box 550, Bankstown, NSW 1885.**
Tel.: **(02) 9790 2319**, Faksas: **(02) 9790 3233**, E-mail: **mpastoge@bigpond.com**
Tinklapis: www.users.bigpond.com/mpastoge
Redaktorė Dalia Doniela
Redakcinė Kolegija: Antanas Laukaitis, Kęstutis Protas, Vytenis Šliogeris
Redakcija rašinius taiso ir skelbia savo nuožiūra. Rankraščiai negrąžinami ir nesaugomi.
Spausdinamuose rašiniuose reiškiama nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos ir leidėjų nuomone
Prenumerata metams $65.
Užsienyje oro paštu - $140.00. N.Zelandijoje oro paštu $115.00.
Organizacijų informaciniai skelbimai – neapmokami.
Apmokamų skelbimų kaina: $6.60 (įskaitant GST) už 1 cm per dvi skiltis.
Lietuviškoms organizacijoms 15% nuolaida. Kartojant, 50% nuolaida.
Šventiniai sveikinimai – $20, užuojautos ir maži vienkartiniai skelbimai – $25.
Už skelbimų turinį redakcija neatsako.